

บทเรียนพระคัมภีร์ สำหรับเด็ก

ชีวิตของกษัตริย์ดาวิด
ภาคที่ 2
4 บทเรียน

ชีวิตของกษัตริย์ดาวิด

ภาคที่ 2

4 บทเรียน

1. ดาวิดซ่อนตัวจากกษัตริย์ซาอูล
2. พระเจ้าทรงปกป้องดาวิด
3. ความเชื่อของดาวิดเสื่อมถอย
4. ซาอูลสิ้นพระชนม์

บทเรียนที่ 1 ดาวิดซ่อนตัวจากกษัตริย์ซาอูล

1 ซามูเอล 21-24

กษัตริย์ซาอูลนั้นคาดคะเน และค่อนข้างแน่ใจว่าดาวิดเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไปของอิสราเอล แต่พระองค์ไม่ต้องการให้ดาวิดได้ตำแหน่งนี้ไปด้วยเหตุนี้เองซาอูลก็เร่าร้อนด้วยจิตใจที่อิจฉาดาวิดตลอดเวลา ซาอูลรู้ว่าตราบใดที่ดาวิดยังมีชีวิตอยู่บั้งลังก์ของพระองค์ก็จะต้องตกไปเป็นของคนอื่นที่ไม่ใช่เชื้อราชวงศ์ของตนเอง ซาอูลจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะฆาดาวิดเสีย ทำให้ดาวิดต้องพเนจรเร่ร่อนออกจากราชวังเพื่อหนีให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของซาอูล

หลังจากที่โยนาธานได้เตือนดาวิดว่าชีวิตของเขา กำลังอยู่ในอันตรายใหญ่หลวง ดาวิดก็รีบออกจากเมืองไปมุ่งไปสู่เมืองโนบ ซึ่งเป็นที่อยู่ของเต็นท์นมัสการพระเจ้า

รูปภาพที่ DD1-1 อาหิเมเลคให้ชนมปังค์กดีสิทธิ และดาบของโกลิอัทแก่ดาวิด

เมื่ออาหิเมเลคซึ่งเป็นมหาปุโรหิตประจำอยู่ที่เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์เห็นดาวิดมาเพียงคนเดียว เขาก็รู้ว่ามีเหตุการณ์ไม่ปกติเกิดขึ้นก็ตัวสั่นหวาดกลัวอยู่ ออกมาหาดาวิด กล่าวว่า “ทำไมท่านจึงมาคนเดียว และไม่มีผู้ใดอยู่กับท่านเลย” ดาวิดไม่ต้องการให้ใครรู้เรื่องราวที่เขาได้หนีจากซาอูลมาจึงบอกแก่อาหิเมเลคว่าธระที่เขา กำลังทำอยู่นี้เป็นความลับและรีบด่วนอย่างที่สุด ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ ดาวิดได้ขออาหารจากอาหิเมเลค ท่านก็ได้มอบชนมปังค์พิเศษที่ใช้ถวายแด่พระเจ้าให้แก่ดาวิด ด้วยความหิวดาวิดจึงรับประทานด้วยความยินดี นอกจากนั้นดาวิดยังมีเรื่องขออีกหนึ่งอย่างต่ออาหิเมเลค “ท่านมีอาวุธ หอกหรือดาบบ้างหรือไม่? ธระที่เรามานี้เป็นเรื่องด่วนเหลือเกินจนไม่มีเวลาเตรียมตัวเลย” “ดาบธรรมดานะเราไม่มีหรือดาวิด จะมีก็แต่ดาบของเจ้าโกลิอัทที่ท่านฆ่าตายด้วยมือท่านนั่นแหละ นอกจากดาบนั้นแล้วเราก็ไม่มีอะไรเลย” ดาวิดจึงรับดาบของโกลิอัทมาและได้รับกำลังใจขึ้นอย่างมากเมื่อเห็นดาบนั้น และจำได้ว่าพระเจ้าทรงให้ชัยชนะแก่เขาในครั้งนั้นและพระองค์จะทรงปกป้องเขาอีกเช่นกันในครั้งนี้

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นที่เมืองโนบระหว่างดาวิดและอาหิเมเลค ยังมีบุคคลที่สามารถรับรู้และเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ นี้ด้วย ครุคิดว่าจะดีกว่าถ้าเขาไม่เห็นหรือได้ยินอะไรเลย แต่ว่าชายคนนั้นได้ทราบได้ยินทุกอย่างที่เขาคุยกัน ชายคนนั้นเป็นคนใช้ของซาอูลมีชื่อว่า “โดเอก” อีกไม่นานเราจะเห็นว่าเขาไม่เพียงแต่จะเห็นเหตุการณ์นี้เท่านั้น เขายังจะบอกเรื่องทั้งหมดนี้แก่ซาอูลได้ด้วย

ดาวิดก็ออกจากเมืองโนบ และอาหิเมเลคไปในวันนั้น เขาไม่รู้ว่าจะซ่อนตัวที่ไหนถึงจะปลอดภัย เขาตัดสินใจที่จะหนีเข้าไปซ่อนตัวในเมืองหนึ่งของชาวฟีลิสเตีย ซึ่งเป็นศัตรูของชาวียคือเมืองกัท เพราะดาวิดคิดว่ายังงิซาอูลก็คงไม่คาดคิดว่าเขาจะหลบหนีเข้าไปในเมืองของศัตรู แต่ไม่ช้าเขาก็รู้ว่าที่เมืองกัทนี้ไม่ใช่ที่ปลอดภัยเลยในกรณีนี้ ในที่สุดดาวิดก็ออกจากเมืองนั้นโดยเร็ว และกลับเขาสู่เขตแดนของอิสราเอลอีกครั้ง อันตรายมีอยู่ทั่วทุกหนแห่งที่เขาเหยียบย่างไป ซาอูลไม่ยอมเลิกไล่ตามล่าตามฆ่าเขาเลย

รูปภาพที่ DD1-2 ดาวิดกับพรรคพวกในที่ซ่อน

หลังจากที่ดาวิดออกจากเมืองกัทแล้ว ก็มุ่งตรงไปสู่ทะเลทรายแห่งอิสราเอล มันเป็นที่ว่างเปล่า มองดูเหมือนจะไร้ขอบเขต, แห้ง, มีแต่ความอ้างว้าง, เจียบเหงา, เต็มไปด้วยสัตว์ร้ายนา ๆ ชนิด และเต็มไปด้วยถ้ำมืด ๆ น่ากลัวมากมาย

ถ้ำแห่งหนึ่งชื่อว่าถ้ำอดุลลัม ซึ่งได้กลายมาเป็นที่กำบังซ่อนตัวที่ปลอดภัยของดาวิด เมื่อข่าวเรื่องของดาวิดกระจายออกไปทั่วอิสราเอล ก็มีผู้คนเล็ดรอดรู้มาว่าดาวิดแอบซ่อนตัวอยู่ในทะเลทราย จึงมีหลายคนที่มีความทุกข์ยาก, คนที่มีหนี้สิน และทุกคนที่ไม่พอใจต่อกษัตริย์ก็พากันมาเข้ากับดาวิดที่ถ้ำนี้ แม้แต่พวกพี่ชายของเขาเองก็พากันมาหาดาวิดทั้งสิ้น ด้วยเกรงว่าซาอูลจะฆ่าล้างตระกูลของดาวิดเสีย จนในที่สุดพวกพลที่มารวมกันก็มีประมาณ 600 คน กลายเป็นกองทัพเล็ก ๆ โดยมีดาวิดเป็นหัวหน้าของพวกเขา ชายกลุ่มนี้ล้วนแต่เป็นพวกที่ทรหดอดทน เป็นพวกแกร่งกล้าทั้งสิ้น ส่วนมากไม่มีใจที่จะตามพระเจ้าเลย แต่ดาวิดก็ได้มีความเพียรเสมอที่จะบอกเขาเรื่องของพระเจ้าสอนพวกเขาเข้าใจในพระเจ้า ชี้ให้เห็นถึงความรักความห่วงใยของพระองค์ ครุคิดว่าหลายครั้งดาวิดใช้ความสามารถด้านดนตรี ดีดพิณร้องเพลงพระเจ้าให้พวกเขาฟัง ทุกคนเต็มใจยอมรับและนับถือดาวิดในฐานะผู้นำของพวกเขา

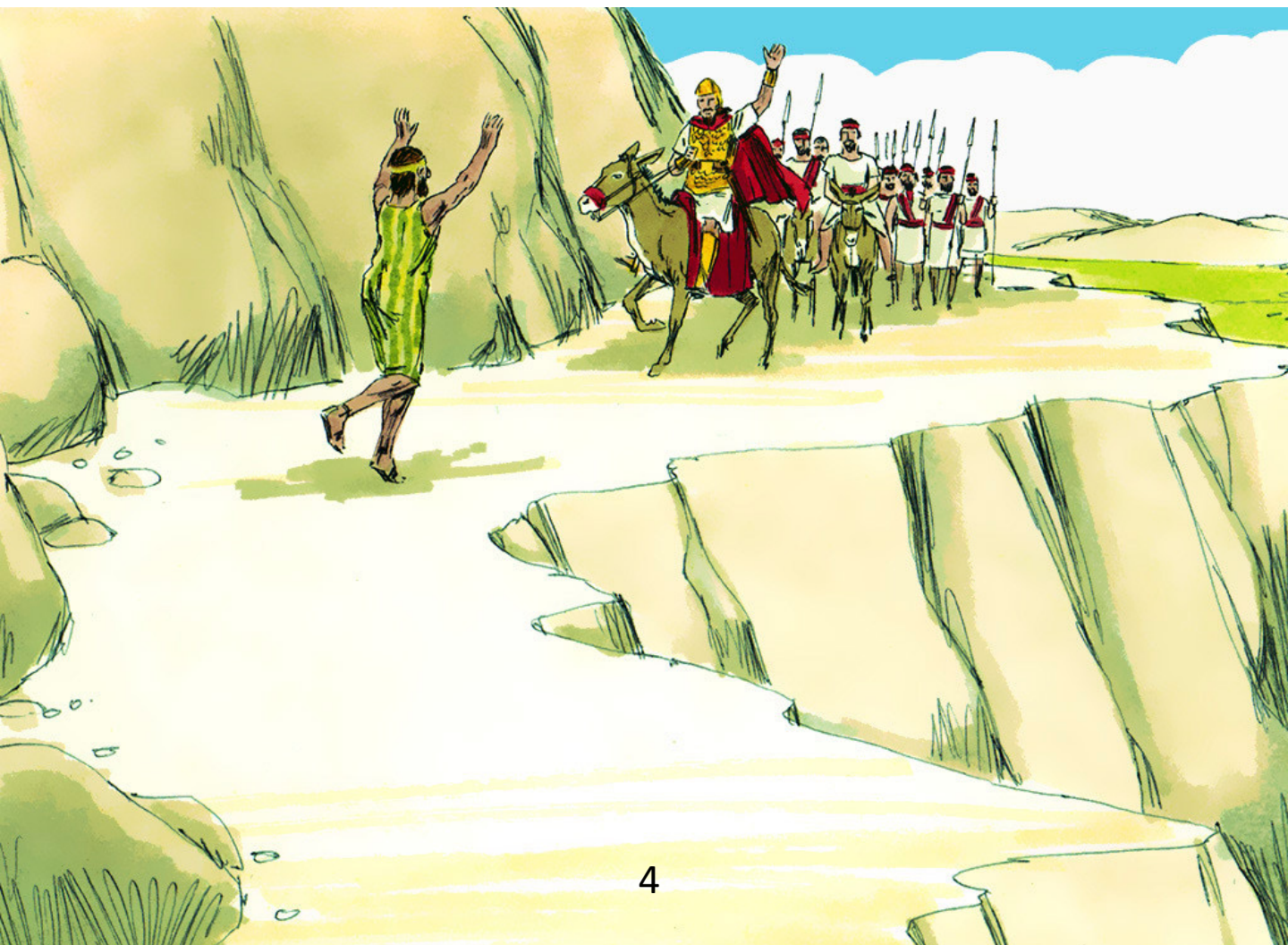
ต่อจากนั้นไม่นานซาอูลก็นำพวกทหารเริ่มออกติดตามหาดาวิดอีก ค้นหาในที่ต่าง ๆ ที่คิดว่าดาวิดจะไป เกือบจะเป็นเหมือนเล่นซ่อนหากันก็ปานนั้น

อยู่มาวันหนึ่งพระคำของพระเจ้าก็มาถึงดาวิด โดยผู้เผยพระวจนะกาตว่าให้เขา และพวกพลรีบออกจากที่กำบังนี้ดีกว่า และเข้าไปในเขตคนยูดาห์ ดาวิดก็นำพลไปหลบอยู่ในป่าแห่งหนึ่งที่แผ่นดินยูดาห์ตามคำบอกของผู้เผยพระวจนะกาต

รูปภาพที่ DD1-3 โดเอกบอกเรื่องดาวิดกับ

อาหิเมเลคแก่ซาอูล

ข่าวเกี่ยวกับดาวิดและพวกก็ไปเข้าหูของซาอูลจนได้ ในวันนั้นซาอูลประทับอยู่ที่เมืองกิเบอาห์ นั่งอยู่ใต้ต้นสน พร้อมกับหอกของพระองค์อยู่ในมือ รอบ ๆ ซาอูลก็มีผู้รับใช้และทหารยืนอยู่ล้อมรอบ ซาอูลกล่าวแก่พวกนั้นว่า "พวกเจ้าทุกคน! จงฟังให้ดี ๆ พวกเจ้าเป็นพวกที่ไม่ได้เรื่อง ไม่มีใครซักคนที่จะสัตย์ซื่อต่อข้าจริง ๆ ไม่มีใครบอกข้าได้ว่าดาวิดกับพวกของมันซ่อนอยู่ที่ไหน ดาวิดมันจะให้อะไรแก่เจ้าได้บ้าง? มันจะให้ที่ดินสวนองุ่นแก่เจ้าได้ไหม? มันจะแต่งตั้งให้ตำแหน่งของเจ้าสูงขึ้นได้หรือเปล่า? หรือให้ข้าวของเงินทองมันจะมีให้เจ้าและครอบครัวของเจ้าได้หรือ? ทำไมพวกเจ้าจึงร่วมกันต่อต้านข้า คิดกบฏต่อข้า แม้แต่ลูกชายแท้ ๆ ของข้าก็กลับเห็นเพื่อนดีกว่าพ่อตัวเอง เข้าข้างดาวิดตลอดมา คิด คิด คิด! พวกเจ้าจงใช้สมอง คิด"

ทันใดนั้นเองโดเอาก็ก้าวออกมายืนข้างหน้าซาอูล และกล่าวว่า “ข้าพระบาทเห็นดาวิดที่เมืองโนบกำลังคุยกันกับปุโรหิตอาหิเมเลคพะยะค่ะ อาหิเมเลคให้อาหารและอาวุธแก่ดาวิดด้วย” เมื่อซาอูลได้ฟังก็โกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยง โกรธอาหิเมเลคที่ให้ความช่วยเหลือดาวิด จึงออกคำสั่งด่วนให้ไปเรียนพวกปุโรหิตทุกคนเข้าเฝ้า ทั้งครอบครัวของพวกเขาด้วย ปุโรหิตทุกคนที่อยู่ในเมืองโนบจึงเดินทางมาเฝ้ากษัตริย์ชี้แจงทันที

รูปภาพที่ DD1-4 ซาอูลประหารอาหิเมเลค

อาหิเมเลคแต่งตัวปุโรหิตเข้าเฝ้าซาอูล โดเอกเป็นพยานฝ่ายซาอูลเพื่อเอาโทษต่ออาหิเมเลคเมื่อพบหน้าซาอูลก็ไม่รีรอ รีบต่อว่าด้วยอารมณ์ร้อนทันที “เจ้า! ทำไมจึงร่วมกันคิดกบฏต่อเราโดยการให้อาหารและดาบแก่ดาวิด จนมันมีกำลังขึ้นและคอยดักเล่นงานเราอยู่ทุกวันนี้” อาหิเมเลคถึงกับตกตะลึงที่เห็นกษัตริย์โกรธหน้าดำหน้าแดงแบบนี้ เขาไม่เคยรู้ด้วยซ้ำไปว่ามีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างซาอูลกับขวัญใจนักสู้ของคนอิสราเอล (ดาวิด) “โอ้! ข้าแต่พระราชบิดาโปรดฟังข้าพระบาทเถิด มีใครบ้างในหมู่ทหารหรือผู้รับใช้ของท่านจะซื่อสัตย์ต่อท่านเหมือนดาวิด เขาเป็นทั้งพระราชบุตรเขยและเป็นหัวหน้าทหารรักษาการณ์ของพระองค์ เขาเป็นผู้ที่มีเกียรติในวังของพระองค์ ข้าพระองค์ไม่ได้ทราบเรื่องนี้เลยว่าดาวิดกำลังหนีจากพระองค์”

ซาอูลอยู่ในอารมณ์โกรธไม่ฟังเสียงใด ๆ ทั้งสิ้น เขาปักใจเชื่อว่าอาหิเมเลคร่วมมือช่วยเหลือดาวิดจนไม่ยอมสืบเรื่องให้แน่ชัด ความอิจฉาริษยาในพระทัยของพระองค์ลึกยิ่งนักทำให้ขาดความรอบคอบและเหตุผลไป ซาอูลกลับตะคอกใส่อาหิเมเลคไปว่า “อาหิเมเลค! วันนี้เจ้าจะต้องตายแน่ ทั้งตัวเจ้าและครอบครัวของเจ้าทุกคนด้วย”

ซาอูลไม่สนใจเลยว่าปูลโรหิตเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกเป็น พิเศษที่จะรับใช้พระองค์ในเดิันทันมัสการ ซาอูลสั่งทหาร รักษาการณ์ว่า “ข้ามันทั้งหมด ข้าพวกปูลโรหิตของพระเจ้า เสียเพราะพวกมันร่วมกันกบฏกับดาวิดเพื่อสู้กับข้า” แต่ ทหารที่ยืนอยู่ที่นี่ไม่กล้าที่จะลงมือเพราะเขาเกรงกลัวพระ เจ้า “ข้าพระบาทฆ่าปูลโรหิตของพระเจ้าไม่ได้” ยิ่งทำให้ ซาอูลโกรธเข้าไปอีก จึงหันไปหาโดเอกรับสั่งว่า “เจ้า! จง ไปฟันปูลโรหิตเหล่านั้น” (โดเอกไม่ใช่คนอิสราเอล แต่เป็น คนเอโดม) โดเอกหันไปคว้ามืดดาบและสังหารปูลโรหิต ทั้งสิ้นในวันนั้น 85 คน รวมทั้งผู้หญิง, เด็ก, เด็กที่กำลังกิน นมอยู่, โค, ลาและแกะด้วย

มีเพียงแต่อาจารย์ลูกชายของอาหิเมเลคเท่านั้นที่หนี รอดพ้นมือของซาอูลไปได้ และได้ตรงไปหาดาวิดยังที่ ซ่อนซ่อนที่

รูปภาพที่ DD1-2 อาบียาธาร์บอกเรื่องแกดดาวิด

เมื่ออาบียาธาร์บอกเรื่องราวทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นต่อครอบครัวของพวกเขาปุโรหิตแกดดาวิด ดาวิดก็มีความเศร้าโศกเป็นอย่างยิ่ง ดาวิดทราบดีว่าต้นเหตุของเรื่องทั้งหมดมาจากความอิจฉาและเห็นแก่ตัวของซาอูลทำให้หลายต่อหลายคนต้องเดือดร้อน ดาวิดกล่าวแก่อาบียาธาร์ว่า “วันนั้นที่เราไปหาบิดาของท่านและเห็นโดเอก เรารู้ว่าเขาจะต้องฟ้องเรื่องให้ซาอูลรู้แน่นอน เรารู้สึกว่าเรามีส่วนรับผิดชอบต่อเหตุการณ์นี้ เราเสียใจอย่างที่สุด หากว่าท่านจะอยู่กับพวกเราที่นี่ เราจะคุ้มครองท่านเองทั้งความปลอดภัยและอาหาร ได้โปรดอยู่กับเราเถิด” อาบียาธาร์ตัดสินใจที่จะอยู่กับดาวิด ต่อไป เราจะเห็นในพระคัมภีร์ว่าอีกหลายปีต่อมาอาบียาธาร์จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นมหาปุโรหิตแทนพ่อของเขา และเขาได้อยู่รับใช้ติดตามดาวิดอย่างสัตย์ซื่อตลอดชีวิตของเขา

เป็นเวลาหลายวันที่กษัตริย์ซาอูลและเหล่าทหารได้ออกไล่ติดตามดาวิดอยู่ในทะเลทราย ทำให้ชีวิตของดาวิดและพวกพลยากลำบากอย่างหนัก ต้องคอยแอบหลบซ่อนในป่าลึก ในภูเขา และในถ้ำที่ลึ้นแต่มีอันตรายแฝงอยู่ ครุ่นใจว่าหลายต่อหลายครั้งที่ดาวิดจะถามตัวเองว่า “เมื่อไรหนอที่เกมซ่อนหานี้จะจบสิ้นเสียที”

รูปภาพที่ DD1-5 ดาวิดอธิษฐานต่อพระเจ้า

ดาวิดใช้เวลานานในการอธิษฐานและคุยกับพระเจ้า ถึงแม้ว่าต้องวิ่งหนีตลอดแต่เขาก็กังมั่นคงและมีความเชื่อในพระเจ้า เขาถามพระเจ้าและขอความช่วยเหลือจากพระองค์ทุกวัน ดาวิดไม่ยอมให้ความลำบากที่เขาเจออยู่ขณะนี้ทำให้ความสัมพันธ์กับพระเจ้าน้อยลง ดาวิดได้แต่งบทเพลงสดุดีถวายแก่พระเจ้า เขาบรรยายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นทุกอย่าง ความรู้สึกเล็ก ๆ ที่ไม่เคยบอกคนอื่นดาวิดก็จะบอกแก่พระเจ้าหมด ดาวิดเคยร้องให้กับพระเจ้าด้วย “สดุดี 57”

ดาวิดเรียนและฝึกที่จะมอบปัญหา ความกังวล และสิ่งที่เขาต้องการ/จำเป็นต้องมีแก่พระเจ้าโดยการอธิษฐานทุกวัน เขาจำเป็นต้องถามขอคำปรึกษาจากพระองค์ในการเปลี่ยนที่ซ่อนตัวแต่ละครั้ง และขอการทรงนำจากพระเจ้า ครึ่งแล้วครึ่งเล่าพระเจ้าปกป้องดาวิดไว้จากซาอูล และครึ่งหนึ่งที่เมืองเคีลiah พวกชาวฟีลิสเตียได้บุกเข้าปล้นเมือง นำอาหารทรัพย์สินของชาวเมืองไปจนสิ้น ดาวิดและคนของเขา รู้ข่าวนี้เข้า เขาก็อธิษฐานถามพระเจ้าว่าควรจะไปช่วยชาวเมืองนี้หรือไม่ พระเจ้าบอกให้เขาไปและพระองค์จะทรงให้ชัยชนะแก่พวกเขาแน่นอน แต่พวกพลของดาวิดคิดว่ามันเสี่ยงอันตรายเกินไปที่กลุ่มคนเล็ก ๆ อย่างพวกเขาจะไปสู้กับกองทัพใหญ่ของฟีลิสเตีย ซึ่งมีอาวุธและทหารพร้อมสรรพ และดาวิดก็เข้าไปอธิษฐานต่อพระเจ้าอีกครั้งเป็นครั้งที่สอง และพระเจ้าทรงประทานกำลังใจให้แก่พวกเขาทุกคนเพื่อจะขึ้นไปสู้กับคนฟีลิสเตีย ทุกคนขึ้นไปในเมืองเคีลiah และรบชนะเหมือนดังที่พระเจ้าบอกไว้

ซาอูลได้ยินข่าวนี้เข้า เขาก็รีบยกกองทัพไปที่เมืองเคีลiah ทันที เพื่อล้อมเมืองไว้และบังคับให้เมืองนั้นมอบดาวิดออกมา แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่ดาวิดทราบข่าวนี้เข้า เขาก็ทูลอธิษฐานถามพระเจ้าอีกว่าควรจะอยู่ที่นี้หรือไม่? พระเจ้าตอบว่า “คนในเมืองเคีลiah จะมอบเจ้าให้แก่ซาอูลแน่นอน ขอให้รีบหนีออกไปจากเมืองนี้โดยเร็ว” ดาวิดเชื่อว่าพระเจ้าพูดจริง ทั้งตัวเขาและหน่วยกล้าตายของเขาจึงออกจากเมืองเคีลiah ทันทีและเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในป่าใหญ่เมืองศิฟ

รูปภาพที่ DD10-6 โยนานาถนลักลอบมาพบดาวิดที่ป่าใหญ่ (ในเมืองศิฟ)

อยู่มาวันหนึ่งขณะที่ดาวิดอยู่ที่หลบซ่อนตัว พระเจ้าได้ส่งกำลังใจมากมายแก่ดาวิด โดยที่เขาได้พบกับโยนาธานเพื่อนสนิทของของ

โยนาธานเสียงชีวิตหลบพ่อเพื่อมาเยี่ยมดาวิดเพื่อนรักของตน มันช่างเป็นการพบปะที่วิเศษเหลือเกิน! พวกเขาคุยกันถึงหลายต่อหลายเรื่อง ผลัดกันเล่าผลัดกันฟัง และหนุนใจกันให้เข้มแข็งอดทนต่อไป โยนาธานปลอบและหนุนใจดาวิดว่า “เพื่อนรัก ขออย่ากลัวไปเลย เพราะพ่อของข้าจะหาท่านไม่พบแน่นอน ท่านจะได้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลคนต่อไปแน่นอน เพราะพระเจ้าทรงเลือกท่านและสัญญาไว้แล้ว พระองค์ไม่เปลี่ยนใจแน่นอน พ่อของข้าก็รู้เรื่องนี้ดี เพียงแต่ยอมรับไม่ได้เท่านั้น” ดาวิดยินดีมากที่ได้ยินเพื่อนพูดเช่นนั้นเพราะแสดงถึงการยอมรับน้ำพระทัยของพระเจ้า โยนาธานให้เกียรติต่อการเลือกสรรของพระเจ้า และโยนาธานก็นับถือเพื่อนของเขามาก ทั้งสองก็กระทำสัญญากันอีกต่อหน้าพระเจ้า ก่อนที่จะแยกจากกันอีก โดยหารู้ไม่ว่าการพบกันครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายของพวกเขาทั้งสอง

รูปภาพที่ DD1-3 ชาอูลตามดาวิดไปยังแหล่งที่ซ่อน

ชาอูลยังไม่ลดละที่จะตามล่าดาวิด มีคนบางคนที่อยู่ในเมืองศิฟ ได้เสนอหน้าหวังว่าจะได้รับรางวัลจากชาอูล พวกเขาบอกชาอูลว่าดาวิดได้ซ่อนตัวอยู่ในป่าใหญ่ศิฟ และก็อยู่ใกล้กับบริเวณของตน “ดาวิดมันซ่อนตัวอยู่ในเมืองของเรา เป็นที่ ๆ เรารู้จักดี และเราจะพาพระองค์ไปด้วยตัวของเราเอง และจะมอบดาวิดไว้ในมือของพระองค์ด้วย” ชาอูลจึงสั่งให้มีบางคนไปซุ่มดูก่อนเพื่อความแน่นอนแล้วพระองค์จึงจะตามไป

แต่ว่าชาวนี้อีกก็เล็ดลอดออกไปเข้าหูดาวิดจนได้ ทั้งดาวิดและพวกก็พากันอพยพไกลออกไปอีกในถิ่นทุรกันดาร เมื่อชาอูลทราบก็ติดตามลงไปที่ถิ่นทุรกันดารเช่นกัน ชาอูลกับพวกทหารอยู่อีกทางฟากหนึ่ง ดาวิดกับคนของท่านก็อยู่ที่ภูเขามากอีกซีกหนึ่ง ดาวิดรับหนีจากชาอูล พวกของชาอูลก็ไล่ตามร่นมาเรื่อย ๆ ขณะนั้นเองก็มีผู้ส่งข่าวของชาอูลมาบอกแก่พระองค์ว่าจะต้องรีบกลับเข้าเมืองเดี๋ยวนี้ เพราะพวกชาวฟีลิสเตียยกกองทัพมาปล้นแผ่นดินของเราแล้ว ชาอูลจึงต้องตัดใจกลับเมืองเพื่อรบกับพวกฟีลิสเตีย

รูปภาพที่ DD1-5 ดาวิดซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ

ดาวิดกับพวกก็ปลอดภัยอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาจึงพากันไปอาศัยอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่งที่เมืองเอนเกดี หลังจากที่เขาอูลสู้กับพวกฟีลิสเตียเสร็จแล้ว ก็นำพลทหารสามพันคนออกค้นหาติดตามดาวิดต่อไป เฮ้อ!! ไม่รู้จะอะไรกันหนักกันหนา ... เน้อะ เมื่อดาวิดและพวกพบถ้ำแห่งหนึ่งที่ลึกมาก พวกเขาก็พากันหลบในถ้ำนั้นอยู่ในส่วนที่ลึกที่สุดของถ้ำ และนั่นก็คือที่ซ่อนแห่งใหม่ของพวกเขา

รูปภาพที่ DD1-7 ดาวิดไว้พระชนม์ชาอูลที่เอนเกดี

ฝ่ายชาอูลกับเหล่าทหารต่างก็พากันเหน็ดเหนื่อยต่อการเดินทางและเพิ่งจะผ่านการรบมาหยก ๆ พวกเขาต้องการพักผ่อนซักนิดหน่อย จึงพากันเข้าไปพักที่ถ้ำแห่งหนึ่งที่พวกเขาพบกลางทาง ถ้ำนั้นเป็นถ้ำใหญ่มากทีเดียว แต่พวกเขาก็พากันพักอยู่แถว ๆ ริมปากถ้ำเท่านั้นไม่ได้เข้าไปในส่วนที่ลึก ในถ้ำมืดมากทำให้มองไม่เห็นได้ชัดมากเท่าไร โดยหารู้ไม่ว่านี่เป็นที่แห่งเดียวกับพวกของดาวิดหลบซ่อนอยู่ในส่วนกันถ้ำ! ชาอูลไม่ได้ไหวตัวหรือสังเกตอะไรเป็นพิเศษเลย มีคนส่งข่าวนี้ให้แก่ดาวิดทราบ ทุกคนก็เตรียมพร้อมเต็มที่ ๆ จะสู้จนเลือดหยดสุดท้าย พวกของดาวิดสามารถเห็นฝ่ายของชาอูลได้อย่างชัดเจนเพราะแสงจากปากถ้ำเป็นใจให้พวกเขาเห็นได้ คนส่งข่าวไปบอกดาวิดว่า “วันนี้เป็นวันที่พระเจ้าทรงให้ศัตรูของท่านอยู่ในมือท่านแล้ว ท่านจะฆ่าเขาเดี๋ยวนี้ก็ได้ ดุซึกลับกันปุ๋ยไปหมดและถ้าท่านไม่ฆ่าชาอูลตอนนี้ ชาอูลนั้นแหละที่จะฆ่าท่านทันทีที่เขามีโอกาส”

แต่ดาวิดกล่าวแก่คนของท่านพร้อมกับสายห้วว่า “ขอพระเจ้าห้ามเราไม่ให้ทำร้ายชาอูลเถิด เพราะเขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นกษัตริย์ก่อนข้า พระเจ้าจะทรงประหารชาอูลเองเมื่อถึงเวลาของพระองค์ เราจะไม่ตอบแทนความชั่วด้วยความชั่วหรือ” แต่คนของดาวิดต้องการที่จะฆ่าชาอูลเสีย และไม่เข้าใจดาวิดเลยซักนิดเดียว ดาวิดจึงออกคำสั่งห้ามเด็ดขาดไม่ให้ใครแต่ต้องทำร้ายชาอูลแม้แต่คนเดียว ส่วนดาวิดก็ลุกขึ้นย่องเข้าไปหาชาอูล ซักมิดออกมาและตัดขายเสื้อของชาอูลเสีย ฝ่ายชาอูลเมื่อเสร็จธุระแล้วก็ลุกขึ้นจะยกพลของตนออกติดตามดาวิดต่อไป

รูปภาพที่ DD1-8 ดาวิดกล่าวต่อกษัตริย์ชาอูล

ดาวิดรอโอกาสเมื่อชาอูลยกขบวนไกลพอประมาณจากถ้ำ เขาจึงออกมายืนที่ปากถ้ำและตะโกนตามหลังชาอูลว่า “ข้าแต่พระราชาเจ้านายของข้าพระบาท!” ทันทีชาอูลก็เหลียวหันดู เห็นดาวิดยืนอยู่ และตอนนี้ชาอูลก็สังเกตเห็นด้วยว่าดาวิดยืนอยู่ในบริเวณเขตถ้ำที่พระองค์เพิ่งพักไปเมื่อคืนนี้ ดาวิดก็ก้มลงถวายบังคมชาอูลถึงดินและกล่าวว่า “ทำไมฝ่าบาทจึงฟังเสียงคนที่คอยยุยงว่าข้าพระบาทจะทำร้ายพระองค์ และวันนี้พระองค์ก็รู้ชัดแล้วว่าข้าพระบาทไม่มีประสงค์อย่างนั้นเลย เพราะวันนี้ถึงแม้จะมีโอกาสฆ่าพระองค์ได้ แต่ข้าพระบาทก็ไม่ได้ลงมือเพื่อให้เกียรติแก่พระเจ้า และเพื่อแสดงว่าข้าพระบาทไม่ได้ติดตามที่จะทำร้ายพระองค์เลย ขอพระองค์ทรงดูทีนี้ว่าคืออะไร? นี่คือขายเสื้อคลุมของพระองค์ที่ข้าพระบาทตัดมา ข้าพระองค์ไว้ชีวิตพระองค์ และไม่ได้ทำบาปต่อพระองค์ ถึงแม้พระองค์จะตามล่าเพื่อฆ่าหม่อมฉันก็ตาม พระเจ้าจะทรงเป็นผู้ตัดสินเรื่องราวของเราเอง และพระองค์จะเป็นผู้ที่ตอบแทนฝ่าพระบาทเอง หม่อมฉันเป็นเหมือนสุนัขที่ตายแล้ว เหมือนตัวหมัดไม่เหมาะสมที่พระราชาแห่งอิสราเอลจะเสียเวลาไล่ล่าเลย”

เมื่อชาอูลได้ยินและฟังเสียงของดาวิด จิตใจของพระองค์ก็อ่อนลง ถึงกับทรงกันแสงออกมา (ร้องไห้) ชาอูลยังจำได้ว่าครั้งหนึ่งพระองค์เคยรักดาวิดเหมือนกับเป็นลูกของตนเอง ในที่สุดชาอูลจึงตรัสว่า "ดาวิดเอ๋ย! เจาก็ดีกว่าข้าเสียอีก เพราะเจ้าตอบแทนการร้ายที่ข้าทำด้วยการดี วันนี้เจ้าได้พิสูจน์แล้วว่าเจ้าไม่ได้คิดร้ายต่อเรา เจ้าไว้ชีวิตเรา ถึงแม้จะมีโอกาสฆ่าเสีย ขอพระเจ้าทรงเมตตาต่อเจ้า เหมือนกับที่เจ้าเมตตาต่อข้าวันนี้ ข้ารู้แน่ว่าเจ้าจะได้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลต่อไป" เมื่อกล่าวเสร็จแล้วชาอูลก็ยกพลออกไปตามทางของท่านไปยังราชวัง เลิกติดตามดาวิดต่อไปแต่ดาวิดและพวกก็พากันอพยพไปหาที่ซ่อนแห่งใหม่ให้พ้นจากสายตาของชาอูล เนื่องจากไม่รู้ว่าชาอูลจริงใจหรือไม่

ดาวิดรู้ว่าเขาจะได้เป็นกษัตริย์ในวันหนึ่ง แต่ดาวิดแสดงให้เห็นว่าเขาจะไม่ใจร้อนแย่งชิงตำแหน่งนี้จากซาอูล แต่จะรอเวลาของพระเจ้าแทน เราได้รับบทเรียนว่าหลายครั้งพระเจ้าทรงทำความสะอาดชีวิตของเราให้ดีขึ้นเข้มแข็งขึ้นจากเหตุการณ์ที่ยาก ๆ หรือจากปัญหาต่าง ๆ

มีบางคนไม่ชอบเรา และพยายามทำร้ายเราทั้งร่างกาย / จิตใจ แต่เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้าและให้ทุกอย่างขึ้นกับพระองค์เพียงผู้เดียว ไม่ขึ้นกับมนุษย์ เงิน การศึกษา หน้าทีการงาน ขนบ เพื่อน ๆ หรือพยายามจะแก้แค้นตอบ แต่เราต้องรู้จักฝึกบังคับตนเอง ซาอูลเป็นตัวอย่างที่ดีให้เราเห็นได้ว่าเขาเป็นคนไม่รอคอยพระเจ้าไม่มีการบังคับตนเอง เอาแต่ใจตัวเองเป็นใหญ่ อยากจะนำชีวิตของตนเองมากกว่าให้พระเจ้าเป็นผู้นำ

เราต้องขอพระเจ้าให้ช่วยเราที่จะไม่แก้แค้นคนอื่น กลับ รอให้พระองค์เป็นผู้จัดการและให้พระองค์เป็นเจ้าชีวิตของเราเหมือนกับที่ดาวิดยอมต่อพระเจ้า

บทเรียนที่ 2 พระเจ้าทรงปกป้องดาวิด

ส่วนที่ 1 ดาวิดกับนางอาบิกายิล

1 ซามูเอล 25-26

รูปภาพที่ DD2-1 คนของดาวิดขอส่วนแบ่งอาหารจากนาบาล

มีชายผู้ร่ำรวยคนหนึ่งชื่อนาบาล เขาเป็นเจ้าของฝูงแกะ 3,000 ตัว และฝูงแพะ 1,000 ตัว ดาวิดกับคนของเขาได้คอยช่วยเหลือและคุ้มครองภัยให้แก่พวกคนเลียงแกะของนาบาลอยู่เสมอจากพวกคนฟีลิสเตีย และคนอามาเลซ ซึ่งเป็นศัตรูสำคัญของชาวยิว ที่ชอบปล้นขโมยแกะ, แพะ, บ่อ, ฯลฯ เพราะเขตเมืองที่เขาอาศัยอยู่นี้เป็นชายแดนประเทศ ทำให้พวกต่างชาติเข้ามาก่อความวุ่นวายเดือนร้อนอยู่เสมอ และดาวิดก็พักอยู่ใกล้พวกเลียงแกะนี้ ตอนนี้นดาวิดมีพวกเพิ่มขึ้นเป็นชายหนุ่มทั้งหมด 600 คนแล้ว เมืองนี้อยู่คนละฟากกับเมืองหลวงที่ซาอูลอยู่ ทำให้เป็นที่ปลอดภัยขึ้น ถึงแม้ว่าซาอูลเคยสัญญาว่าจะเลิกติดตามก็ตาม แต่ซาอูลเคยผิดสัญญาแล้วหนึ่งครั้ง ดาวิดได้ช่วยเหลือพวกเลียงแกะนี้อย่างเต็มกำลังทั้งกลางวันและกลางคืน ซึ่งเป็นธรรมเนียมของยิวที่ต้องตอบแทนความช่วยเหลือเมื่อมีงานเลียงฉลอง หรืองานตัดขนแกะขาย เป็นเรื่องที่เหมาะสมที่ทุกคนรู้

ในฤดูหนาว พวกของดาวิดก็อยู่ใกล้และคอยดูแลฝูงแกะของนาบาลเท่านั้น พวกคนใช้ของนาบาลรู้จักกับดาวิดและพวกของเขาอย่างดี และขณะนี้ก็ถึงเวลาที่นาบาลมีงานเลียงฉลองตัดขนแกะ นาบาลได้เตรียมอาหารต่าง ๆ ไว้มากมายเพื่อเลี้ยงทุกคนที่ทำงานให้แก่เขา ดาวิดก็ได้ข่าวและรู้ว่านี่เป็นเวลาดีที่เขาจะขอแบ่งปันอาหารบ้างจากนาบาลเพื่อเป็นค่าจ้างและแจกให้แก่พวกของตน และนาบาลก็คงไม่เดือดร้อนอะไร เพราะเขาร่ำรวยและมีอาหารมากมาย

ดาวิดจึงส่งชายหนุ่มสิบคนไปพบนาบาล หลังจากทั้งสิบคน
เคาะพนาบาลและแนะนำชื่อของดาวิดให้นาบาลทราบ
“เรารู้ว่าท่านมีฝูงแกะมากมาย และอาหารเหลือเฟือในงาน
เลี้ยงนี้ พวกเราได้คุ้มครองดูแลแกะของท่านอย่างดีตลอด
ฤดูหนาวนี้ และไม่มีแกะของท่านแม้แต่ตัวเดียวที่ถูกขโมย
ไป พวกเราเป็นเหมือนกำแพงฝ่าสมบัติของท่านอย่าง
เข้มแข็ง รวมทั้งคนดูแลแกะของท่านก็รู้เรื่องดี พวกเขาจะ
บอกท่านความจริงว่าเรื่องนี้จริงหรือไม่ และขณะนี้ท่าน
กำลังมีงานเลี้ยงให้คนงานของท่านด้วยอาหารมากมาย ใน
นามของดาวิดขอให้ท่านโปรดเมตตาต่อเราด้วย และ
แบ่งปันอาหารบ้างแก่พวกเรา เพื่อเป็นค่าตอบแทนแรงงาน
ตลอดฤดูหนาว”

สิ่งที่ดาวิดทำนี้เป็นเรื่องธรรมดาในถิ่นนี้ที่จะรับค่าจ้าง
จากเจ้าของแกะ และเจ้าของแกะส่วนมากก็ยินดีที่จะมอบ
อาหารให้แก่ผู้ที่รักษาแกะของเขา แต่! นาบาล แนนอนเขา
เป็นคนเห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจ ไม่มีความยุติธรรมหรือใจ
กว้างเลย เขาตอบคนของดาวิดด้วยน้ำเสียงที่ห้วนหัวว่า
“เชอะ! ดาวิดเป็นใคร? ทำไมข้าต้องเอาข้าวของข้า น้ำของ
ข้า เนื้อของข้าไปแจกจ่ายให้แก่ใครก็ไม่รู้ เฮ้อ! แต่ข้าก็ได้
ข้าวมานะว่า สมัยนี้มีพวกคนใช้เยอะแยะที่ชอบวิ่งหนี
เจ้านายของตัวเอง” คำตอบของนาบาลเป็นคำกระทบที่
เจ็บปวดมาก เขาปฏิเสธคำขอของดาวิดและดูถูกคน
ของดาวิด

รูปภาพที่ DD2-2 ดาวิดยกพวกไปเพื่อสังหารนาบาล

เมื่อทั้งสิบคนกลับไปรายงานตัวต่อดาวิด และบอกทุกคำที่นาบาลกล่าวแก่พวกตนให้ดาวิดฟัง นาบาลเปรียบเทียบดาวิดเป็นเหมือนคนใช้ที่ทำผิดต่อชาอูล และต้องวิ่งหนีมาอยู่ในถิ่นทุรกันดารแบบนี้ แทนที่จะมองดาวิดว่าเป็นผู้ที่รักษาสมบัติฝูงแกะและคณงานของเขา หรือเป็นผู้นำของชายหนุ่มที่คุ้มครองคนของตนขณะทำงานกลางฤดูหนาว ดาวิดรู้สึกร้อนฟ้าว ความโกรธพุ่งขึ้นทันที ทำให้เขาขาดความรอบคอบและสติไป ดาวิดตัดสินใจว่านาบาลและทุกคนในบ้านจะต้องได้รับการลงโทษอย่างสาสม "จงเตรียมของพวกท่านให้พร้อม!" ดาวิดออกคำสั่งเสียงเข้ม "หลังจากที่พวกเราได้ปกป้องรักษาของ ๆ คน ๆ นี้ แม้แต่แกะตัวเดียวของเขาเราก็ไม่ให้หายไป แต่เขากลับตอบแทนเราด้วยวิธีนี้ นาบาลคนนี้จะต้องตายแน่นอน พร้อมกับทุกคนในครอบครัวของเขาด้วย" ดาวิดกลายไปมีนิสัยเหมือนชาอูลตั้งแต่เมื่อไรหนอ? ดาวิดคาดดาบของเขาไว้พร้อม และนำชายหนุ่ม 400 คน ไปกับตนส่วนอีก 200 คนให้อยู่เฝ้าของในที่ซ่อนตัว พวกเขาก่อการเดินทางทันทีอย่างไม่ลังเล

ถึงแม้ว่ากษัตริย์ชาอูลจะเคยทำต่อดาวิดหนักกว่านี้ร้ายกว่านี้ ดาวิดยังไม่ยอมลงมือสู้ตอบหรือหาทางสู้กับพระองค์เลย ดาวิดเลือกที่จะให้พระเจ้าเป็นผู้ที่ตอบสนองการกระทำของชาอูลเอง แต่ในเรื่องนาบาลดาวิดกลับรู้สึกว่ามันต่างกัน ดาวิดไม่อธิษฐาน ไม่คอยพระเจ้า แต่ตั้งใจแน่วแน่ที่จะฆ่าล้างตระกูลนาบาลผู้ไม่รู้จักคุณคน ผู้เห็นแก่ตัว ผู้ใจแคบ ผู้สามหาวก้าวร้าว ไร้ความเมตตา

รูปภาพที่ DD2-3 นางอาบีกายิลทราบเรื่อง

ณ ที่บ้านของนาบาลมีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้น คนเลี้ยงแกะของนาบาลคนหนึ่งรีบวิ่งไปบ้าน และบอกข่าวนี้แก่นางอาบีกายิล ซึ่งเป็นภรรยาของนาบาลให้ทราบเรื่องโดยด่วน อาบีกายิลเป็นผู้หญิงสวยมาก และมีความฉลาดรอบรอบ ผิดกับสามีของนางลิบลับ

คนเลี้ยงแกะอธิบายทุกอย่างที่เกิดขึ้น “เจ้านายของเราคิดว่าคนพวกนั้นอย่างแรง ดาวิดและคนของเขาดีต่อพวกเราที่ทุ่งนาจริง ๆ เขาเป็นเหมือนกำแพงแข็งแรงของพวกเราทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่ว่าตอนนี้ท่านจะอย่างไรก็รีบๆเถิด เพราะดาวิดกับพวกคงไม่ไว้นานายของเราแน่เลย ท่านก็รู้ว่านายนั้นเป็นคนพูดไม่รู้เรื่อง สามหาว ใครพูดดีด้วยก็ได้”

อาบิกายิลรู้จักสามีของนางดีกว่าใครหมด นางรู้ดีว่าไม่มีทางที่นางจะไปพูดเปลี่ยนใจของนาบาลโดยใช้เหตุผลได้ และนาบาลก็ดื่มเหล้าเสมอในงานเลี้ยง ป่านนี้คงเมาไม่ได้เรื่องอยู่ทำงานแน่นอน เห็นจะไม่มีประโยชน์หรือช่วยให้อะไรดีขึ้นมาได้เลย หากไปเผชิญหน้ากับนาบาลตอนนี้ อาบิกายิลรู้ว่านางต้องตัดสินใจโดยเร็วว่าจะทำประการใด เพราะขณะนี้ทุกคนในครอบครัวกำลังอยู่ในอันตรายที่ใกล้เข้ามาทุกที

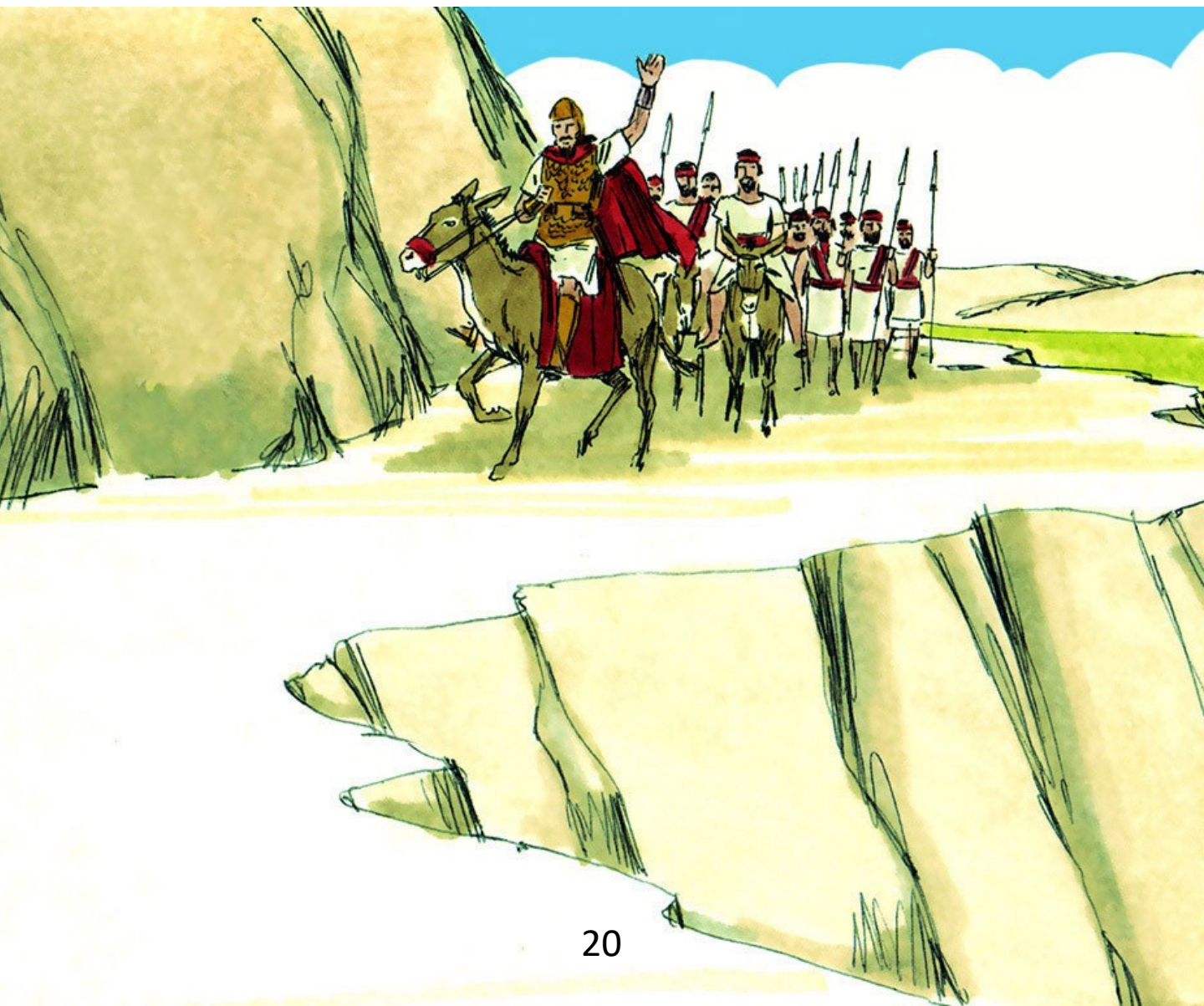

นางคิดว่าบางทีดาวิดอาจจะมีเหตุผลก็ได้หากนางได้พบ และคุยขอร้องต่อดาวิด คิดได้ดังนั้นก็สั่งคนใช้ทันทีให้ เตรียมอาหารมากมาย มีทั้งขนมปังสองร้อยก้อน, น้ำมันอีกสองถุงหนึ่งใหญ่, แกะที่ทำเสร็จพร้อมจะย่างอีกห้าตัว, ข้าวคั่วห้าถัง, องุ่นแห้งสองร้อยช่อ และขนมมะเดื่อสองร้อยแผ่น ให้เอาของทั้งหมดบรรทุกบนหลังลาแล้วนำไปก่อนนาง เพื่อจะให้ดาวิดเห็นก่อนได้ เมื่อสั่งเสร็จนางก็รีบขึ้นลาของตนออกติดตามไปใกล้ ๆ เพื่อพบกับดาวิด

รูปภาพที่ DD2-4 นางอาบีกายิลให้เกียรติแก่ดาวิด

เมื่อนางเห็นดาวิดและคนของเขา นางก็ลงจากหลังลาทันที ตรงเข้าไปหาดาวิดและคำนับก้มหน้าลงชนกับดินที่เท้าของดาวิด “ขอท่านได้โปรดฟังดิฉันบ้าง ขอให้ความผิดนี้ตกแก่ดิฉันเถิด เพราะดิฉันไม่ได้เห็นคนของท่านที่ส่งไปหาเลย ขอท่านอย่าเอาความกับนาบาลคนนี้เลย ชายคนนี้เป็นคนสามหาว ชื่อของเขาก็บอกถึงนิสัยของเขาแล้ว นาบาลแปลว่า “โง่” ดิฉันเป็นภรรยาของชายคนนี้ชื่อว่าอาบีกายิล ได้โปรดอย่าใส่ใจและให้อภัยแก่เขาด้วยเถิด” อาบีกายิลขอร้องดาวิดด้วยเสียงสุภาพและอ่อนหวาน “กรุณารับอาหารจากมือของดิฉัน ที่ดิฉันเตรียมมาให้แก่ท่านและคนของท่าน คนเลี้ยงแกะของเราได้บอกความจริงทุกอย่างแล้ว และสิ่งดี ความช่วยเหลือทุกอย่างที่ท่านทำต่อพวกเราทั้งสิ้น แนนอนที่สุดพวกเราเป็นหนี้ค่าจ้างแก่ท่านทุกคน ดิฉันรู้ว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงโปรดให้ท่านเป็นพระราชาแห่งอิสราเอล และเมื่อวันนั้นมาถึงท่านก็จะไม่ต้องเสียใจที่ฆ่านาบาลและครอบครัวของเขาเพราะขาดสติและทำการแก้แค้นเสียเอง”

ดาวิดรู้สึกทึ่ง และแปลกใจในคำพูดของนาง คำพูดของนางช่วยให้ดาวิดได้คิดมากขึ้น อารมณ์โกรธของเขาเริ่มเบาบางลง ดาวิดทราบแล้วว่าพระเจ้าทรงส่งอาบีกายิลมาพบเขา เพื่อหยุดเขาที่จะฆ่านาบาลเสีย ดาวิดยังทราบอีกว่าความโกรธทำให้เขาแสดงออกและตัดสินใจทำในสิ่งที่โง่เขลามาก ดาวิดจึงกล่าวตอบว่า “สาธุการแด่พระเจ้า ที่พระองค์ส่งนางมาพบและหยุดเราในการแก้แค้นด้วยมือของเราเอง และขอพระองค์อวยพรนางที่ช่วยให้เราไม่ทำผิด” อาบีกายิลมอบอาหารที่นางเตรียมมาทั้งหมดให้แก่คนของดาวิด พวกเขาก็กินแบ่งอาหารนั้นมา อาบีกายิลดีใจมากที่สุด ที่คำพูดแนะนำของนางช่วยให้ดาวิดระงับโทสะ และคิดได้ ทั้งสองฝ่ายต่างก็แยกจากกันกลับไปยังที่พักของตน

รูปภาพที่ DD2-1 นานาสันใจ

กาลเวลาก็ได้พิสูจน์ว่าดาวิดไม่จำเป็นต้องแก้แค้นต่อ
นานาสคนที่ทำผิดต่อเขา เพราะว่าพระเจ้าทรงจัดการนา
บาลด้วยวิธีการ และเวลาของพระองค์เอง เรื่องเกิดขึ้น
หลังจากนั้นไม่กี่วัน ในวันที่อาบีกายิลกลับบ้านก็พบกับงาน
เลี้ยงฉลองยิ่งใหญ่ที่นานาสจัดขึ้นอย่างกับงานเลี้ยงของ
พระราชานานาสดื่มเหล้าเสียจนเมาย่ำเป่ พูดกันไม่รู้เรื่อง
นางจึงไม่ได้พูดเรื่องที่เกิดขึ้นให้เขาฟังวันนั้น เมื่อวันรุ่งขึ้น
มาถึง นางจึงบอกเรื่องทุกอย่างที่ดาวิดยกพวกมาเพื่อจะฆ่า
เขาและทุกคนในครอบครัว เมื่อนานาสได้รับฟังถึงอันตราย
ที่เกิดขึ้นจากนิสสัยอันโง่เขลาของตน หัวใจของเขาก็
เกิดข้อคิดและมีอาการเป็นอัมพาตไม่สามารถกระดุกกระดิก
หรือเคลื่อนไหวได้เลย อีกประมาณสิบวันก็เกิดหัวใจวาย
และสิ้นชีวิตไปในที่สุด

รูปภาพที่ DD2-4 ดาวิดสู่ขนางอาบีกายิล

ต่อมาเมื่อดาวิดได้ทราบเรื่องว่านาบาลได้สิ้นชีวิตแล้ว หลังจากการไว้วางศพ เขาก็จัดการส่งคนไปสุขอถามขอแต่งงานกับนางอาบีกายิล และนางอาบีกายิลก็ยินดียิ่งอย่างมากที่จะแต่งงานกับดาวิด จึงตอบตกลงไป เมื่อดาวิดทราบเรื่องเขาดีใจมากที่จะได้หญิงที่ฉลาด, รักพระเจ้า แถมสวยมากอีกด้วยมาเป็นภรรยาของตน สิ่งที่น่าประทับใจดาวิดเห็นจะเป็นที่อาบีกายิลช่วยเหลือเขาไม่ให้เกิดบาปต่อพระเจ้า โดยการฆ่านาบาลเพราะความโกรธ

พระคัมภีร์บอกเราว่า "...อย่าทำการแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้ แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงพระอาชญา เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนอง" พระเจ้าทรงสั่งสอนให้เราไม่ต้องเป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้นต่อคนที่ทำไม่ดีต่อเรา เพราะพระองค์ทรงรู้และรักเรามาก พระองค์จะทรงจัดการเองในเวลาและวิธีของพระองค์

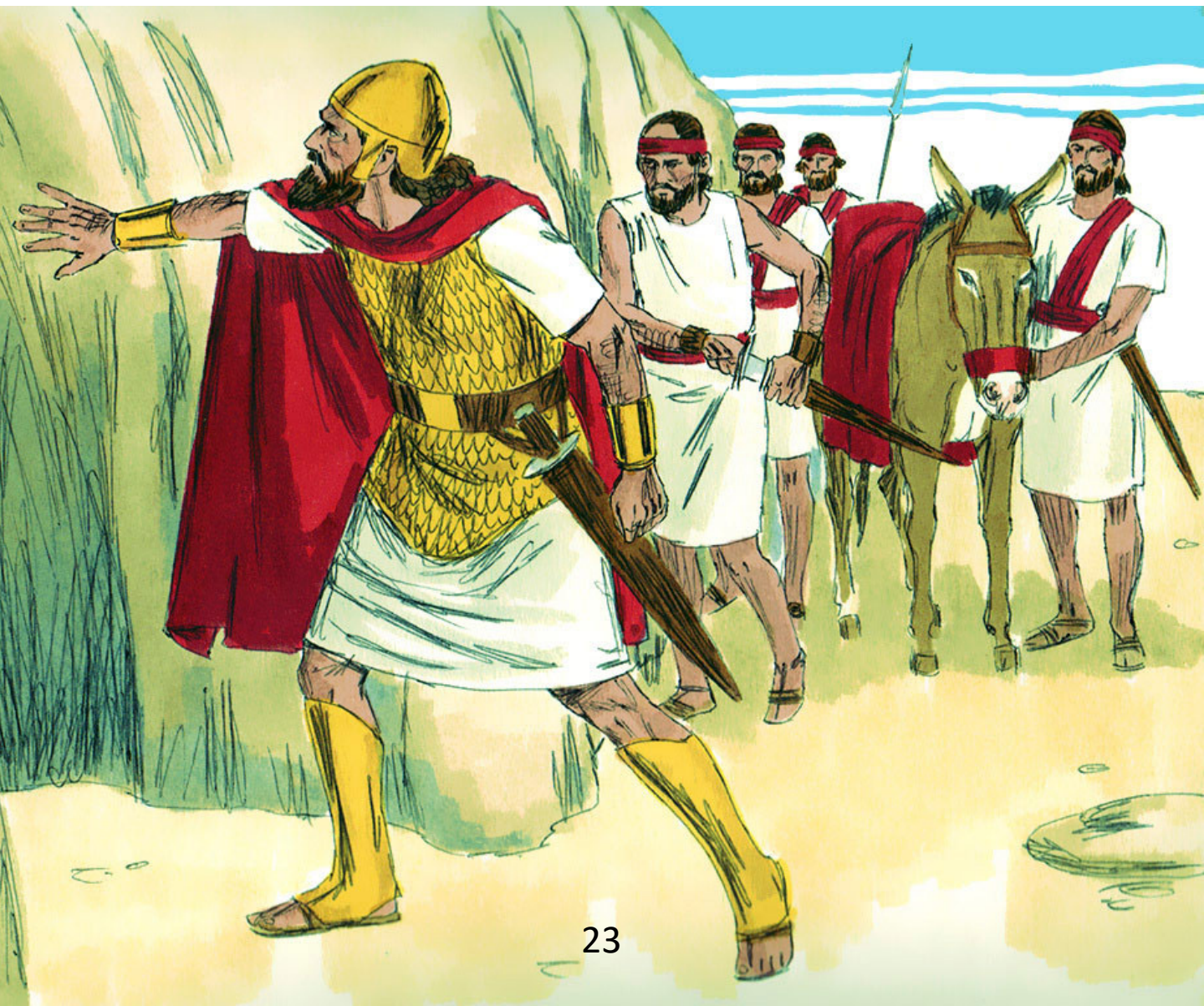

ส่วนที่ 2 ดาวิดไว้พระชนม์กษัตริย์ซาอูล

รูปภาพที่ DD1-3 ซาอูลออกตามล่าดาวิดอีก

เวลาผ่านไปกษัตริย์ซาอูลก็เริ่มออกติดตามล่าดาวิดอีกจนได้ในแถบถิ่นทุรกันดาร ดาวิดก็ยังไม่ทราบเรื่องแต่ได้ย้ายอพยพพรรคพวกของเขาและครอบครัวมุ่งหน้าเพื่อหาที่ซ่อนตัวแห่งใหม่ มีสายลับคนหนึ่งเป็นชาวบ้านจากเมืองศิฟได้เข้าเฝ้าซาอูลเพื่อบอกที่ซ่อนของดาวิดแก่ซาอูลให้ทราบ

ซาอูลจึงรวบรวมพลทหารสามพันคนออกติดตามดาวิดทันที เมื่ออยู่ในถิ่นทุรกันดารก็ไล่ล่าแล้ว จึงปักเต็นท์ตั้งค่ายค้างคืนกัน ตั้งใจวางแผนกันว่าพอตอนเช้าก็จะโจมตีพวกของดาวิดทันที

รูปภาพที่ DD2-5 ดาวิดและอาบีชัยแอบเข้าไปใน ค่ายของซาอูล

ดาวิดได้ข่าวลือแว่วมาว่าซาอูลอยู่ใกล้แค่เอื้อม และพร้อมจะโจมตีตนได้ทุกเมื่อ แต่ดาวิดยังไม่แน่ใจว่าจริงหรือไม่? เพราะซาอูลเคยสัญญากับตนว่าจะเลิกติดตามตามเขาแล้ว ดาวิดจึงตัดสินใจส่งผู้สอดแนมออกไปสืบดูว่าเรื่องนี้จริงหรือไม่ พวกคนสอดแนมออกไปในคืนนั้น แฝงตัวท่ามกลางความมืดใต้แสงจันทร์ ลัดเลาะไปตามพุ่มไม้ เมื่อผู้สอดแนมกลับมาพร้อมกับรายงานว่า เรื่องนี้เป็นความจริง และซาอูลก็ตั้งค่ายพักค้างคืนอยู่ไม่ไกลจากที่ซ่อนตัวนี้เลย อันตรายอยู่ใกล้แค่ปลายจมูกเท่านั้น ดาวิดต้องคิดแก้ไขสถานการณ์โดยด่วน ซ้ายยังเป็นตอนกลางคืน การอพยพก็คงจะยากลำบากอยู่เพราะตอนนี้ก็มีพวกผู้หญิงและเด็ก ๆ เพิ่มขึ้นมา

ทันใดดาวิดก็มีความคิด เขาถามคนของตนว่า “เราจะแอบลักเข้าไปในค่ายของซาอูลเอง ใครอาสาจะไปกับเราบ้าง?” วิธีนี้ฟังดูเหมือนกับว่าจะไม่ได้ผล ทำไมดาวิดถึงจะลงไปในค่าย มันเป็นเรื่องน่ากลัว และอันตรายมาก เขาอาจจะถูกทหารยามจับได้ ใครอยากจะไปกับดาวิดกันล่ะ? เกือบจะเป็นทันทีที่อาบีชัยตอบเขา “ข้าจะลงไปกับท่านเอง!”

ในคืนนั้นดาวิดและอาบีชัยก็รีบออกเดินทาง ทั้งสองระวังอย่างที่สุด พยายามแอบย่องด้วยฝีเท้าที่เบากริบ เพราะเกรงว่าทหารจะได้ยินเสียงของพวกเขา เพราะมีทหารยามเฝ้าระวังอยู่ แต่เมื่อทั้งสองเข้าไปในบริเวณค่ายก็พบว่าทุกคนในค่ายต่างพากันหลับสนิทไปหมด

รูปภาพที่ DD2-6 ดาวิดไว้พระชนม์กษัตริย์ซาอูลอีกครั้ง

โดยเร็วที่สุด ดาวิดกับอาบีชัยรีบเข้าไปถึงค่ายกองทัพชั้นใน ซึ่งเป็นที่ตั้งเต็นท์ของซาอูล และก็เป็นเหมือนดังที่เขาคาดหมายไว้คือซาอูลกำลังหลับสนิทอยู่โดยมีหอกปักดินอยู่ที่ศีรษะ

และมีเหยือกน้ำวางอยู่ใกล้ ๆ ด้วย ส่วนพวกทหารอารักขา และแม่ทัพใหญ่ของซาอูลก็นอนอยู่รายรอบตัวซาอูล ซาอูลหลับอยู่ตรงกลางพวกเขา นี่เป็นโอกาสทองของดาวิดที่จะฆ่าซาอูลเสีย จะได้จบเรื่องจบราวกันไปเสียที อาบียัษกระซิบต่อดาวิดด้วยความตื่นเต้น “พระเจ้าทรงมอบซาอูลให้อยู่ในมือท่านแล้วในวันนี้ ขอเพียงแต่ท่านสั่งข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าจะเอาหอกของเขามาเองปักเขาให้ติดดินเลย เอาแค่ครั้งเดียวก็ตายสนิท ไม่ต้องปักซ้ำครั้งที่สอง ดาวิด! ขอสั่งข้าพเจ้าเถิด” แต่ดาวิดกลับกระซิบตอบทันทีว่า “ไม่! อย่าทำร้ายพระองค์ เขาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ เราจะทำร้ายเขาไม่ได้ ไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะเอาชีวิตซาอูล แต่เป็นพระเจ้าต่างหาก ในเวลา และวิธีของพระองค์เอง ให้เราเอาแต่เหยือกน้ำและหอกของซาอูลไปก็พอแล้ว” เมื่อเขาได้สิ่งที่ต้องการแล้ว ทั้งสองก็ออกจากที่นั่นทันที ไม่มีใครในค่ายได้ยินหรือเห็นดาวิดกับอาบียัษเลย ไม่มีใครตื่นเพราะเขาหลับสนิทกันทุกคน เพราะพระเจ้าทรงบันดาลให้เขาหลับสนิทกันหมดในเวลานั้น

ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยและอยู่กับเขาตลอดเวลา เขารู้ว่าพระเจ้าทรงปกป้องคุ้มครองเขาเสมอ ปกป้องคนของเขา ปกป้องครอบครัวของเขาและครอบครัวของผู้ชายอื่นที่รวมอยู่กับเขา พระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจ และแข็งแกร่งกว่ากองทัพใด ๆ ในโลกนี้ ความเชื่อของดาวิดที่มีในพระเจ้านั้นเข้มแข็งมาก และพระเจ้ายิ่งทรงนำชัยชนะมาให้แก่ดาวิดในการแอบเข้าค่ายซาอูลในครั้งนี้

DD2-7 ดาวิดเรียกซาอูล

เมื่อดาวิดปีนขึ้นไปถึงยอดเนินเขา ก็สามารถมองเห็นค่ายทหารของซาอูล ดาวิดก็ร้องเรียกแม่ทัพของซาอูลด้วยเสียงอันดังก้องหุบเขา “อับเนอร์ !! ทำไมพวกเจ้าไม่ดูแลป้องกันพระราชอาสน์ของเจ้าให้ดีเล่า? ทหารรักษายามของกษัตริย์ซาอูล ทำไมไม่ปกป้องพระราชอาสน์ของเจ้าเล่า?”

พวกเหล่าทหารของซาอูลก็เริ่มพากันตื่นจ้วเจียกันตื่นขึ้นมา เมื่อพากันมองไปที่เนินเขาก็เห็นดาวิดยืนเด่นอยู่อย่างกล้าหาญ พวกเขาแทบไม่อยากจะเชื่อสายตาของตัวเอง ว่านั่นคือดาวิดคนที่เขามาตามล่าฆ่าให้ตาย!

“ทำไมเจ้าไม่ดูแลพระราชชาติ ๆ เล่าอับบเนอร์?” ดาวิดตะโกนถามแม่ทัพของซาอูล แล้วตะโกนออกไปอีกว่า “มีคนแอบเข้าไปในค่ายของเจ้า และมีโอกาสจะฆ่าพระราชของเจ้าด้วย ตอนนี้ให้เจ้าลองหาหอก และเหยือกน้ำของพระราชาดูซิว่าเจ้าเห็นหรือเปล่า?” ดาวิดร้องบอกพร้อมชูทั้งหอกและเหยือกน้ำขึ้นให้อับบเนอร์เห็นอย่างชัดเจนด้วย พวกทหารต่างรู้แล้วว่าดาวิดเป็นคนที่แอบเข้ามาในค่ายของตน และมีโอกาสที่จะฆ่าซาอูลด้วย แต่ว่าดาวิดตัดสินใจเลือกที่จะไม่ฆ่าพระองค์

กษัตริย์ซาอูลจำเสียงของดาวิดได้ทันที พระองค์ก็ร้องถามออกไปว่า “นั่นเป็นเสียงดาวิดหรือไม่?” ดาวิดก็ตอบว่า “พะยะค่ะ...เป็นเสียงของข้าพระบาทเอง ทำไมพระองค์จึงตามฆ่าหาโทษหม่อมฉัน? ข้าพระองค์ทำร้ายอะไรพระองค์หรือเปล่า? พระเจ้าทรงให้พระองค์ทำเช่นนี้ หรือว่ามีคนอื่นยุยงให้พระองค์ตามล่าหม่อมฉัน?” ดาวิดพยายามพูดอธิบายให้ซาอูลเลิกตามล่าเขาเสียที

เมื่อซาอูลได้ฟังก็รู้สึกละอายใจต่อความชั่วที่ตัวเองพยายามฆ่าดาวิด “ข้าทำบาปต่อเจ้าแล้วดาวิด” ซาอูลสารภาพ “ข้าจะไม่ตามล่าเจ้าอีกต่อไป ข้าได้หลงทำความโง่เขลาและทำผิดมาก”

ดาวิดทำสิ่งที่ถูกต้อง และแสดงความเมตตาต่อซาอูล ทำให้ซาอูลเห็นและต้องการทำในสิ่งที่ถูกต้องด้วย เมื่อเราทำสิ่งที่ถูกต้องก็จะทำให้คนอื่นเห็น ถ้าเรารักพระเจ้าเหมือนดาวิด เราก็คจะทำเหมือนกันกับดาวิด ดาวิดตะโกนตอบไปว่า “สงทหารของพระองค์มารับหอกและเหยือกน้ำนี้ไปเถิด และขอโปรดจำไว้ว่าข้าพระองค์ไว้ชีวิตพระองค์ในวันนี้ ถึงแม้ว่าข้าพระองค์จะมีโอกาสฆ่าพระองค์ก็ตาม พระเจ้าทรงโปรดนำและช่วยชีวิตของข้าพระองค์ให้พ้นจากความยากลำบากทั้งหลายด้วย” ซาอูลตอบออกไปว่า “ขอพระเจ้าอวยพรเจ้าเถิดดาวิดลูกชายของข้า ข้ารู้แล้วว่าเจ้าจะกระทำการที่ยิ่งใหญ่และจะประสบความสำเร็จ”

ดาวิดดีใจมากที่ซาอูลจะเลิกติดตามเขา แต่ดาวิดก็ไม่สามารถไว้วางใจซาอูลได้ว่าจะรักษาคำพูดจริง ๆ หรือไม่ เมื่อซาอูลกับกองทัพของเขากลับไปแล้ว ดาวิดก็กลับไปยังค่ายพักของตน หลังจากนั้นซาอูลก็หยุดตามล่าดาวิด ทำให้ดาวิดกับพวกของเขาเลิกหลบซ่อนและออกเดินทางหาที่อยู่อาศัยต่อไป

ดาวิดเป็นคนที่พระเจ้าพอพระทัย เขาพบกับปัญหามากมาย แต่พระเจ้าก็ทรงช่วยเขาให้ผ่านพ้นปัญหาต่าง ๆ ไปได้ พระเจ้าทรงช่วยเราเหมือนกัน ให้เราไว้วางใจในพระองค์เหมือนกับที่ดาวิดวางใจในพระเจ้า ของให้เราอธิษฐานขอพระองค์ช่วยเราให้เข้มแข็งและวางใจในพระเจ้าอย่างแท้จริง

บทเรียนที่ 3 ความเชื่อของดาวิดเสื่อมถอย

1 ซามูเอล 27-30

DD3-1 ดาวิดสงสัยในพระเจ้า

ดาวิดได้พบกับการทดลองในชีวิต ปัญหาในชีวิตเหมือนกับเราทุกคน และบางครั้งดาวิดก็เพลอไม่วางใจในพระเจ้า ทำให้จิตใจของเขาอ่อนแอขึ้น ในชีวิตของเรามีเวลาที่เราสื่อมถอยความเชื่อน้อย ไม่วางใจให้พระเจ้าช่วย ไม่รอให้พระองค์ช่วย ดาวิดก็มีเวลาแบบนั้นเช่นกัน เราจะมาเรียนรู้จักชีวิตในอีกด้านหนึ่งของดาวิด

หลังจากที่ซาอูลสัญญาว่าจะไม่ตามล่าดาวิดอีก ดาวิดก็ไม่ได้เชื่อในคำพูดของซาอูลมากนัก เริ่มที่จะกังวลแต่มากกว่านั้นและลึกกว่านั้น ดาวิดกำลังเสื่อมถอยในการเชื่อวางใจในการป้องกันภัยจากพระเจ้า เขาเริ่มเบื่อกับหนทางที่ต้องเดินทางในถิ่นกันดาร ทะเลทราย นอนตามป่าตามถ้ำ อพยพไปเรื่อย ๆ แคมซาอูลก็กลับคำหันมาตามล่าเขาอีก ดาวิดมีภรรยาและลูก ๆ ที่ห่อถอยเช่นกัน ดาวิดก็คิดในใจว่า “สักวันหนึ่งซาอูลคงจะตามเราพบและฆ่าเราเสียทุกคน!” เมื่อเริ่มกังวลสงสัยเป็นห่วง ก็ทำให้ใจของดาวิดลืมเรื่องการช่วยเหลือของพระเจ้าที่ผ่านมาทั้งหมด ลืมพระสัญญาแห่งการช่วยเหลือของพระเจ้า ทำให้ดาวิดได้ตัดสินใจทำในสิ่งที่โง่เขลามากที่สุด เขาตัดสินใจที่จะนำเพื่อนและภรรยาหลบหนีเข้าไปอาศัยอยู่ในประเทศของศัตรูคือฟีลิสเตีย พวกฟีลิสเตียเป็นคนที่เชื่อในพระเจ้า, ไหว้รูปเคารพ และได้เป็นศัตรูของอิสราเอลมานานหลายปีแล้ว ดาวิดไม่ได้ถามหรืออธิษฐานต่อพระเจ้าในเรื่องนี้เลย

เราก็เป็นเหมือนดาวิดในบางครั้งที่เราลืมคิดถึงสิ่งที่พระเจ้าทำเพื่อเรา ลืมว่าพระองค์ช่วยเหลือเราอย่างไรในอดีตที่น่ากลัว แล้วเราก็ทำในสิ่งที่โง่เหมือนกับที่ดาวิดทำ คือเสื่อมถอยในความเชื่อทำอะไรโดยไม่อธิษฐานต่อพระเจ้าก่อน

เมื่อความเชื่ออ่อนแอลง ความกลัวความกังวลใจก็มากขึ้นแน่นอน เพราะเราอยู่นอกเส้นทางที่พระเจ้าอยากให้เราอยู่

DD3-2 ดาวิดหนีซาอูลไปยังเมืองกัท

ดาวิดออกเดินทางไปสู่เมืองกัท ซึ่งอยู่ในประเทศฟิลิสเตีย เพื่อเข้าเฝ้าอาคิซกษัตริย์ของชาวฟิลิสเตีย อาคิซดีใจมากที่ได้ดาวิดมาอยู่ด้วย อาคิซรู้ว่าดาวิดเป็นทหารนักรบที่กล้าหาญและยิ่งใหญ่ ซาอูลพยายามที่จะฆ่าดาวิดอยู่เสมอ อาคิซนับถือว่าดาวิดเก่งและเข้าใจเกลียดชังซาอูลจึงหนีมาอยู่กับตน ดาวิดมีผู้ขายนักรบกล้าหาญอยู่กับเขาถึง 600 คนอาคิซคิดว่าเขาสามารถใช้กองทัพของดาวิดนี้ให้ช่วยรบสู้กับชนเผ่าต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ เมืองของตนได้ ในการกระทำครั้งนี้ดาวิดก็เหมือนประกาศตัวเองว่าได้ตัดขาดจากประเทศอิสราเอล แล้วอาคิซแน่นอนใจว่าดาวิดและกองทัพของเขาจะรับใช้ตนเองตลอดไป

เงื่อนไขที่ดาวิดต้องทำในขณะที่อาศัยอยู่ในเมืองของ
คนฟีลิสเตียก็คือ ดาวิดและพวกของเขาจะต้องพิสูจน์
ตัวเองว่ายอมสวามิภักดิ์ต่ออาคิซอย่างแท้จริง ด้วยการที่
พวกดาวิดจะต้องออกไปปล้นในเขตเมืองของพวกเขา
อิสราเอลและริบเอาทรัพย์สินสมบัติสิ่งของ ๆ อิสราเอลมา
มอบให้แก่อาคิซ ดาวิดก็จำเป็นต้องนำกองทัพของเขา
ออกไปปล้นตามที่อาคิซบัญชา อาคิซก็เชื่อว่าดาวิดยอม
เป็นพวกของตนจริง ๆ แต่ว่าดาวิดไม่ได้ไปปล้นในเขตของ
อิสราเอลเลย เขากลับไปปล้นหมู่บ้านไกลแห่งอื่นซึ่งอยู่
ในเขตของอาคิซเอง แล้วริบเอาสมบัติของชาวบ้านนั้นมา
มอบให้แก่อาคิซแทน และเพื่อที่จะเก็บความลับนี้ไว้ทำให้
ดาวิดต้องฆ่าทุกชีวิตทั้งเด็ก, ผู้ใหญ่, ผู้หญิง, ผู้ชาย, คน
แก่ให้หมดทุกคน ไม่ให้มีใครมีโอกาสเอาข่าวเรื่องนี้ไป
ฟ้องอาคิซได้ ข้าดาวิดก็ต้องกลับไปโกหกอาคิซอีกว่าของ
เหล่านี้เป็นของพวกอิสราเอลที่เขาปล้นได้

ดาวิดเริ่มเห็นแล้วว่าเมื่อทำความบาปอันหนึ่ง มันก็จะ
นำเขาไปให้ทำความบาปอีกอันหนึ่งไม่รู้จบ โทหกครั้งที่
หนึ่ง ก็ต้องมีครั้งที่สอง แล้วก็ครั้งต่อๆ ไปเป็นความบาปที่
ดาวิดตกลงไปในหลุมของตัวเองจริง ๆ ! นี่เป็นเพราะเขา
ออกจากทางของพระเจ้า สิ่งต่างๆ ในชีวิตของเขาเริ่ม
ร้ายแรงมากขึ้นดาวิดกลายเป็นคนโกหก และทั้งยังเป็น
ฆาตกรผู้หลอกลวงอีกด้วย

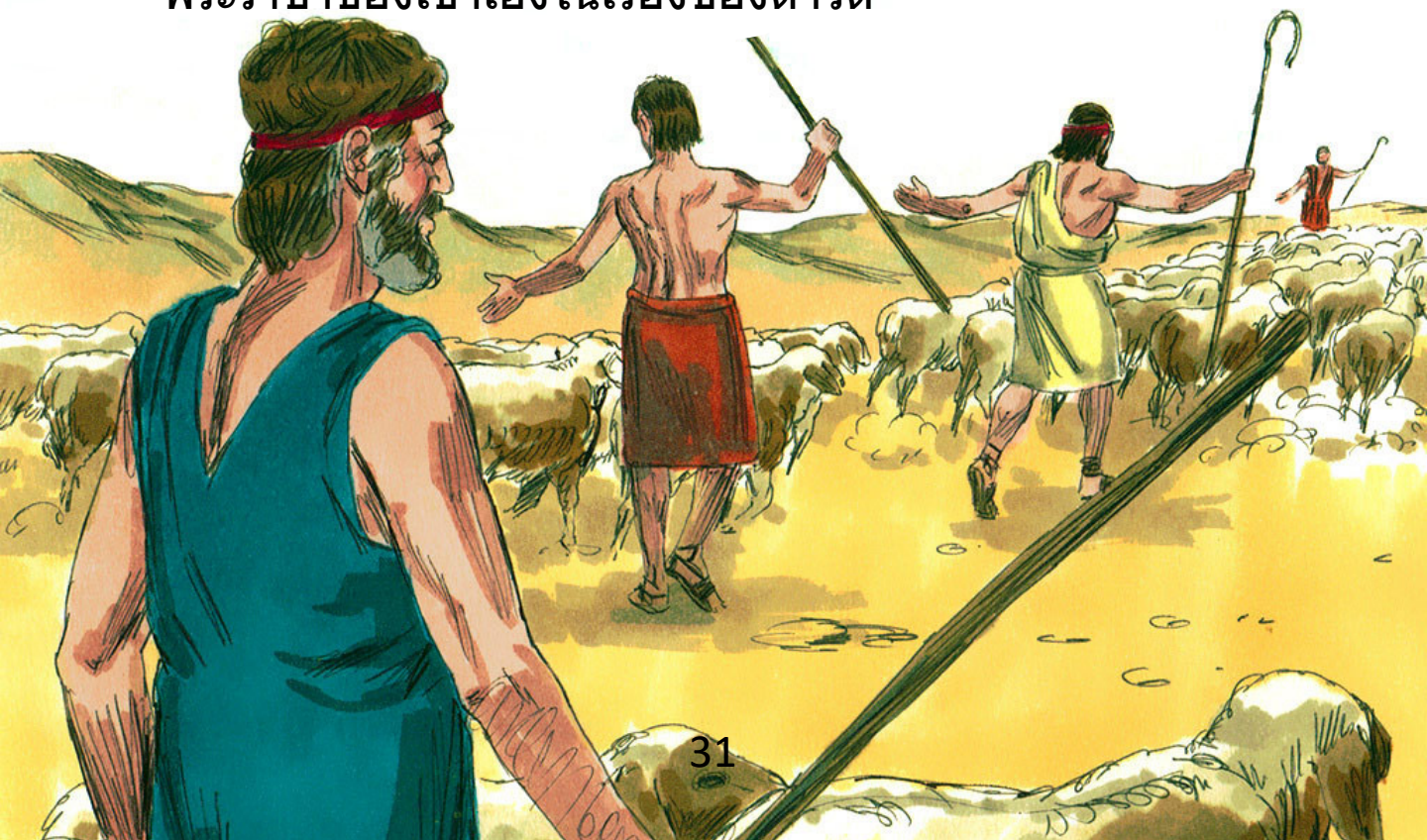
จนกระทั่งถึงวันที่เลวร้ายที่สุดก็มาถึง ประเทศฟีลิส
เตียประกาศสงครามกับประเทศอิสราเอล อาคิซมั่นใจเชื่อ
ว่าดาวิดจะต้องยินดีช่วยตนสู้กับพวกอิสราเอล สู้กับชาอูล
แน่นอน เพราะอาคิซคิดว่าดาวิดเกลียดชาอูลเพราะชาอูล
เป็นคนที่ทำให้ดาวิดต้องวิ่งหนีตลอดชีวิตแบบนี้ ! คงเป็น
สงครามที่ดาวิดสนุกมากทีเดียว และชาอูลก็ต้องตาย
อาคิซก็จะได้ครองอิสราเอลสมใจ

DD3-2 ดาวิดเดินทางไปกับอิสราเอล

แต่เมื่อดาวิดรู้ข่าวแล้วหัวใจของเขาสั่นด้วยความหวาดกลัวและสับสน ดาวิดจะอย่างไรดี? เขาจะไปสู้กับประเทศของตนเองได้อย่างไร, สู้กับเพื่อนที่เขารัก, สู้กับชาอูลได้อย่างไร! แต่เขาก็ไม่สามารถปฏิเสธได้เลย อาคิซวางใจในดาวิดอยากให้ดาวิดร่วมรบด้วย ดาวิดถึงเวลาที่แยแสแล้วใครจะช่วยเขาได้ในตอนนี้

อาคิซวางแผนทำสงครามใหญ่เพื่อสู้กับอิสราเอล ดาวิดเป็นห่วงและไม่มีสันติสุขเลย นอกจากพระเจ้าแล้วไม่มีใครจะช่วยเขาได้จริง ๆ เขามีปัญหาใหญ่เพราะบาปที่ตัวเองทำเอง แล้วพระเจ้าละพระองค์จะยังทรงอยากช่วยคนที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระองค์อย่างดาวิดหรือเปล่า?

เหตุการณ์บังคับให้เขาต้องเริ่มวางแผนในการยกทัพไปสู้อิสราเอล ดาวิดทำด้วยใจที่หนักที่สุดพวกเขาเริ่มยกกำลังออกเดินไปได้หลายวันแล้ว ในระหว่างเดินทางพวกแม่ทัพของฟีลิสเตียก็เห็นดาวิดและพวกของเขาอยู่รวมในค่ายด้วย ก็เกิดความไม่พอใจอย่างมาก พวกแม่ทัพเหล่านั้นไม่ไว้วางใจดาวิดที่จะให้เป็นฝ่ายของตน ก็เกิดเรื่องขัดแย้งกันเองขึ้นระหว่างพวกแม่ทัพของฟีลิสเตียกับพระราชอาชญาของเขาเองในเรื่องของดาวิด

DD3-4 ดาวิดถูกสั่งให้ยกทัพกลับ

พวกแม่ทัพของฟีลิสเตียเข้าเฝ้าอาคิซเรื่องดาวิด “พระองค์ทำอะไรอย่างนี้พระเจ้าข้า? ทำไมพระราชินีอนุญาตให้คนอิสราเอลพวกนี้เข้ามาค้าขายร่วมกับเราด้วย มันอาจจะทรยศเรากลางคันก็ได้ แล้วก็กลับไปคืนดีกับซาอูล พวกเราก็จะพากันแพ้และตายหมด” แต่อาคิซก็ปกป้องดาวิดพยายามพูดกับพวกแม่ทัพของตนให้ยอมพาดาวิดไปด้วย แต่พวกแม่ทัพไม่พากันเห็นด้วยเลย พวกเขาบังคับต่อรองกับอาคิซว่า “สั่งให้คนยิวพวกนี้กลับไป!”

อาคิซขัดขืนไม่ได้เลย เพราะพวกแม่ทัพมีอำนาจในกองทัพ และมีมากกว่าพวกดาวิดด้วย อาคิซพูดกับดาวิดว่า “เราเชื่อใจท่าน แต่พวกแม่ทัพไม่ยอมเชื่อ เราเสียใจที่ต้องสั่งให้ท่านกลับเมืองไปก่อน” ดาวิดฟังด้วยหัวใจอันยินดี เขาอยากจะถอนใจใหญ่แรงๆ ต่อน้าอาคิซมาก พระเจ้าทรงยื่นมือเข้าช่วยไม่ให้ดาวิดทำบาปยิ่งใหญ่ต่อประเทศของตนอีกแล้ว การเดินทางกลับบ้านเป็นสิ่งที่ดาวิดและพวกของเขาต้องการที่สุด ดาวิดขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงเมตตาและช่วยพวกเขาไว้ ตอนนี้พวกเขาอยากจะเจอกับลูก ๆ และภรรยาอย่างมาก ทุกคนต่างรีบเดินทางกลับบ้านเมืองศิลาเกโดยด่วน

DD3-5 ศิลาเกถูกเผา

ในการเดินทางวันที่สาม ก็มาถึงเขตเมืองศิลาเกพวกเขา รู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นความรู้สึกที่ไม่ดีเลย ไม่มีเด็ก ๆ ร้องไปมา ไม่มีผู้หญิงออกมาตักน้ำ, ตากผ้า หรือเสียงสัตว์เลี้ยงร้องเหมือนแต่ก่อน ไม่มีคนวิ่งออกมาต้อนรับ เหล่าทหารที่เพิ่งกลับบ้านเหมือนที่เคยมี มีบางสิ่งที่ผิดปกติเกิดขึ้นกับครอบครัวของพวกเขาแน่แล้ว ทุกคนเริ่มเดินเร็วขึ้น แทบจะวิ่งกลับไปที่บ้านของตนเลยทีเดียว เมื่อมาถึงสิ่งที่พวกเขาเห็นก็คือซากเมืองศิลาเกที่ถูกเผา ร่องรอยของการถูกปล้น ไม่เหลือแม้แต่สิ่งมีชีวิตเลย ทรัพย์สินข้าวของ, ลูก ๆ ของพวกเขา และภรรยา ก็ถูกกวาดต้อนเป็นเชลยไปหมด ไม่มีอะไรที่มีค่าสำหรับพวกเขาเหลืออยู่เลยสักนิด

ถึงแม้ว่าดาวิดและพวกของเขาจะเป็นทหารที่เข้มแข็งกล้าหาญและอดทนต่อความเจ็บ ไม่กลัวความตายในสงครามก็ตาม มาถึงวันนี้ ตอนนี้ทุกคนต่างพากันร้องไห้ด้วยความปวดร้าว ร้องไห้จนไม่มีแรงที่จะร้องอีก ถ้าเป็นเรา ๆ จะทำอย่างพวกเขาหรือเปล่า? เรากลับบ้านวันนี้เห็นบ้านถูกเผา ไม่มีใครในครอบครัวของเราเหลืออยู่เลย เราจะทำอะไรดี?

ไม่เพียงแต่เพื่อนของดาวิดจะร้องไห้เท่านั้น พวกเขา ก็เกิดพากันโกรธดาวิด และโทษว่าเป็นความผิดของดาวิด ด้วยสำหรับเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้ดาวิดยิ่งเครียดหนักเข้าไปอีกเป็นสองเท่า ไม่เพียงแต่ดาวิดต้องเสียครอบครัว แต่คราวนี้เพื่อนที่ร่วมรบกับเขายังมาโกรธเขาอีก ถึงกับจะเอาก้อนหินขว้างดาวิดเสียให้ตายด้วย!

DD3-1 ดาวิดอธิษฐาน

น่าสงสารดาวิด! เหตุการณ์ที่ดูเหมือนจะดีขึ้นกลับยิ่งแยกลงกว่าเก่า ตอนนี้ชีวิตของเขาเองก็อยู่ในอันตรายเพราะเพื่อนอยากจะฆ่าเขา เขาไม่มีเพื่อนคนอื่นหรือใครที่เหลืออยู่เคียงข้างแล้ว มีแต่เพียงพระเจ้าผู้ที่รักเขาเสมอเท่านั้น ดาวิดหันหน้าเข้าหาพระองค์ ขอคำปรึกษาจากพระองค์ ดาวิดตั้งใจอธิษฐานด้วยน้ำตาไหลต่อพระเจ้า ร้องหาความช่วยเหลือของพระองค์ พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า *"แต่ดาวิดก็มีกำลังใจขึ้นในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"* พระเจ้าเป็นความหวังเดียวของดาวิด ความหวังเดียวของเราทุกคนด้วย ดาวิดร้องขอต่อผู้ที่ช่วยเขาได้ ตอนนี้กองทัพที่กล้าหาญของเขาเองก็สิ้นหวัง ไม่มีกำลังใจ ดาวิดจะต้องเข้มแข็งขึ้น พระเจ้าให้กำลังใจเขาตามที่เขาขอจากพระองค์! ดาวิดอธิษฐานขอโทษพระเจ้าที่เขาทำผิดต่อพระองค์ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าไม่ตามอยู่ในทางของพระองค์ ขอโทษพระเจ้าที่เข้ามาอาศัยอยู่ใต้ความปลอดภัยจากศัตรูของพวกเขาเอง และพระเจ้าทรงให้ดาวิดมีกำลังใจขึ้น

แล้วเด็ก ๆ เคยที่จะหันหาพระเจ้าไหมตอนที่ตัวเองมีปัญหา? หวังว่าเราจะหันหาความช่วยเหลือที่ถูกต้องเหมือนกับดาวิดขณะนี้ ดาวิดตัดสินใจที่จะขอคำแนะนำจากพระเจ้าว่าเขาควรจะติดตามพวกที่ปล้นครอบครัวพวกเขาไปหรือไม่? พระเจ้าตอบว่า *"ไปได้ เจ้าจงตามพวกเขาไป"*

จากนั้นดาวิดก็ถามพระเจ้าอีกว่า พวกเขาจะชนะศัตรูหรือไม่ในครั้งนี้? พระเจ้าตอบว่า *"พวกเจ้าจะชนะ"* เป็นสิ่งที่น่ายินดีมากที่สุดที่ได้รับการนำจากพระเจ้า! เราเองก็มีพระคัมภีร์ที่ช่วยนำ เป็นการบอกทางที่เราควรจะไปได้ ดังนั้นเราต้องเชื่อฟังคำของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ พระเจ้าจะทรงนำเราผ่านทางพระคัมภีร์

ดาวิดได้บอกเรื่องนี้แก่พวกของตนว่าพระเจ้าทรงตรัสบอกเขาว่าอย่างไร พวกเพื่อนของเขาก็กลับมีกำลังใจพากันรวมใจกับดาวิดออกติดตามครอบครัวที่ถูกปล้นไป

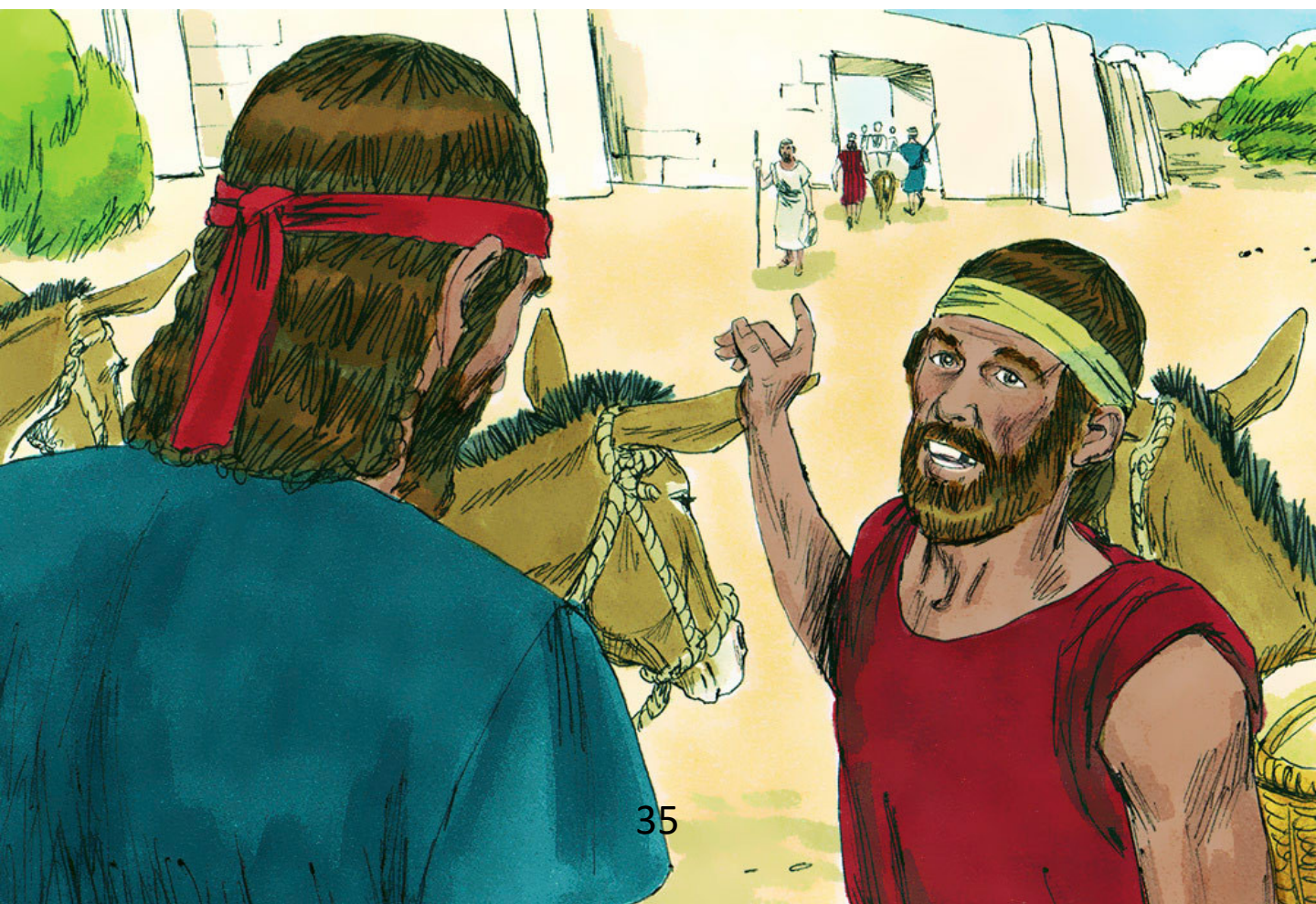
หลังจากที่เดินทางตามไปได้หลายวัน พวกเขาก็พากันเหนื่อยเหลือเกิน มีอยู่ประมาณ 200 คนที่เดินต่อไปไม่ไหว พวกเขาต้องพักและรออยู่ที่ริมลำธารเบโสร์ ส่วน 400 คนที่เหลือกับดาวิดก็ติดตามต่อไป 34

DD3-6 ดาวิดช่วยเหลือทาสของพวกคนอามาเลซ

ขณะที่พวกเขาออกติดตามรอยของพวกที่ปล้นเมืองไป พวกดาวิดก็ได้พบกับชาวอียิปต์คนหนึ่งกำลังนอนสลบอยู่กลางแดดด้วยความอ่อนเพลีย คนของดาวิดก็พาคนนั้นมาที่พิภพดาวิด อีกยังให้น้ำดื่ม ให้อาหาร ชายคนนั้นก็มีการลงมือและพูดว่า “เจ้านายของข้าเป็นพวกอามาเลซพวกเขาทิ้งข้าไว้เพราะข้าป่วยเมื่อสามวันที่แล้ว”

ชายคนนั้นก็อธิบายต่อไปว่าพวกอามาเลซนั้นได้ข้ามชายแดนจากประเทศของตนเข้าไปปล้นในเขตของคนฟีลิสเตียแล้วก็ได้เผาเมืองศิลากด้วยไฟ

ดาวิดก็ขอให้ชายนั้นนำพวกของตนไปยังค่ายของคนอามาเลซ เพื่อพวกเขาจะได้แย่งเอาภรรยาและลูก ๆ คืนมา ชาวอียิปต์นั้นตอบว่า “แต่ท่านต้องสัญญาก่อนว่า ท่านจะไม่คืนข้าให้กับเจ้านายของข้า หรือฆ่าข้าเมื่อข้าพาพวกท่านไปแล้ว ” ดาวิดให้สัญญาแก่เขา พระเจ้ากำลังตอบคำอธิษฐานดาวิด พระองค์ทรงนำพวกดาวิดมาให้พบกับชายคนนี้ เพื่อนำทางดาวิดได้!

DD3-7 พระเจ้าทรงประทานสิ่งต่างๆ คืนแก่พวกดาวิด

ในที่สุดพวกดาวิดก็มาถึงค่ายของพวกอามาเลช ดาวิดกับพวกพากันแอบซุ่มอยู่ พวกอามาเลชกำลังฉลองชัยชนะทั้งกินทั้งดื่มกันเต็มไปหมดเลย ต่างก็นอนตามพื้น เต็มราเมามายไม่รู้เรื่องพวกอามาเลชไม่มีโอกาสที่จะตั้งตัวเพื่อสู้กับดาวิดได้เลย พระเจ้าช่วยพวกของดาวิดทำลายค่ายอามาเลชจนพ่ายแพ้ ด้วยกำลังเพียง 400 คน ก็ทำลายค่ายได้ พวกอามาเลชบางคนก็กระโดดขึ้นขี่อูฐหนีไป แต่ที่สำคัญที่สุดดาวิดและเพื่อนของเขาได้พบกับลูก ๆ และภรรยา ทุกคนต่างก็ปลอดภัย เป็นเวลาที่ต่างคนก็ยินดีเป็นอันมาก

นอกจากครอบครัวที่ปลอดภัยแล้ว พวกดาวิดยังได้รับทรัพย์สินที่เหลืออยู่ในค่ายอีกด้วย เป็นมูลค่ามากมายเลยทีเดียว ดาวิดกับพวกก็พากันรวบรวมของต่าง ๆ แล้วออกเดินทางกลับไปหาพวกที่รออยู่ริมลำธารเบโสร์ เมื่อไปถึงพวกเขาก็ยินดีมากที่ได้รับลูกและภรรยาคืนอีกทั้งยังได้รับของที่พวก 400 คนยึดมาด้วย เพื่อเป็นสิ่งทดแทนของในบ้านของพวกเขาที่ถูกไฟไหม้หมดแล้ว

บทเรียนนี้เราเห็นว่าผลของการเชื่อฟังและตามพระเจ้าเป็นอย่างไร และผลของการไม่ยอมตามพระเจ้าเอาแต่ใจของตัวเองเป็นอย่างไร จำไว้ว่าไม่เคยสายเกินไปที่เราจะเสียใจในความผิดของเราแล้วขอโทษต่อพระเจ้าที่รักเรา ไม่เคยสายเกินไปที่จะขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ดาวิดได้พบกับปัญหาและความทุกข์ยากต่าง ๆ มากมายในชีวิตของเขา เขาได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ที่หนังสือสดุดี 34:19 ว่า "บรรดาความเจ็บปวดร้าวของคนที่ชอบธรรมมีมาก แต่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยเขาออกมาให้พ้นจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด"

แน่นอน! เรารู้แล้วว่าดาวิดไม่ใช่คนที่ทำอะไรถูกหมด
ตลอด บางครั้งเขาก็ทำความผิด ตัดสินใจผิดๆ เหมือนกับ
เราทุกคน แต่ว่าเขาเสียใจในความผิดบาปที่เขาทำต่างหาก
ทำให้พระเจ้าอภัยแก่เขา และพระองค์ก็จะทรงอภัยให้แก่
เราด้วยเหมือนกัน ถ้าเราขอโทษพระองค์เหมือนที่ดาวิดทำ
และที่สำคัญที่สุดเราควรจะวางใจในพระเจ้าให้เป็นทีหนึ่ง
ในชีวิตของเราก่อน! เราจึงจะไม่ทำสิ่งที่โง่เขลาในชีวิตของ
เรา ให้เราทุกคนอธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้ประทานความ
เชื่อที่เข้มแข็งแก่เรา และช่วยเราไม่ทิ้งพระองค์ ช่วยเราจะ
เชื่อฟังพระองค์อย่างสุดใจ

บทเรียนที่ 4 ชาอูลสิ้นพระชนม์

1 ซามูเอล 28 - 2 ซามูเอล 1

DD4-1 ชาอูลต้องการคำปรึกษา

เมื่อตอนเริ่มแรกที่ชาอูลขึ้นเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล เขาเชื่อฟังพระเจ้าทุกอย่าง เขาได้กำจัดพวกฟอมด, แมมด, หมอดูทุกคนให้หมดไปจากประเทศของเขา และถ้าใครมีอาชีพเป็นหมอดูหรือฟอมดแมมดคนนั้นก็เป็นคนทำผิดกฎหมายด้วย พวกนั้นจะถูกจับและถูกทำโทษ

พระเจ้าได้ทรงตักเตือนคนอิสราเอลหลายครั้งมากว่าไม่ให้ไปยุ่งกับพวกหมอดูหรือแมมดพวกนั้นไม่ได้เชื่อและนมัสการพระเจ้า พวกเขากำหนดโดยใช้อำนาจของซาตาน ไม่ใช่ฤทธิ์ของพระเจ้า และในปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นสิ่งที่พระเจ้าห้ามคริสเตียนทุกคนที่เชื่อพระเจ้าจริง ๆ ด้วยว่าไม่ให้เราไปหาหมอดูหรือหมอผี แล้วการเล่นเกมผีถ้วยแก้ว, เข้าเจ้าเข้าทรง, ถือนักขันธ์วันดีด้วย เราคริสเตียนไม่ควรจะนับถือหรือไปเกี่ยวข้องกับด้วย

แต่ว่าหลายปีแล้วที่ชาอูลไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า เขาไม่ได้เดินสนิทกับพระเจ้าเลย และในขณะนี้เขากำลังต้องยกทัพไปสู้กับอาคิชและกองทัพอันยิ่งใหญ่ของพวกฟีลิสเตีย ใจของชาอูลก็กลัวเพราะกำลังของอิสราเอลก็น้อยกว่า ซ้ำทหารที่เก่งและกล้าหาญก็มีไม่มาก ชาอูลจะทำอย่างไรดี! เขากำลังต้องการกำลังความช่วยเหลือจากพระเจ้าจริง ๆ แต่ว่าเขาก็ไม่ยอมที่จะกลับใจสารภาพบาปแล้วขอพระองค์ให้ช่วยเลย เขาก็ยังทำตามใจตัวเองเหมือนเคย ตอนนี้ซามูเอลก็ตายแล้ว ชาอูลไม่รู้จะไปหาใครให้ช่วยในเรื่องนี้ได้

กองทัพของฟีลิสเตียก็ใกล้เข้ามาทุกขณะ พร้อมกระจายกำลังออกทำสงครามกับชาอูลเต็มที่ ชาอูลครุ่นคิดอย่างมากในเรื่องนี้ ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจว่าบางทีคนทรงหมอผีอาจจะช่วยได้ ชาอูลคิดที่จะขอให้หมอผีปลุกวิญญาณของซามูเอลขึ้นมาเพื่อถามคำแนะนำจากซามูเอล ชาอูลจึงพาทหารคนสนิทสองคนปลอมตัวเป็นชาวบ้านธรรมดาพากันไปหาคนทรงในตอนกลางคืน พวกเขาออกเดินทางจนในที่สุดก็มาถึงบ้านของแม่มดคนนั้น

DD4-2 แม่มดคนทรงแห่งเมืองเอนโดร์

แม่มดคนทรงผีแปลกใจมากที่มีลูกค้ำมาเคาะประตูในตอนกลางดึกแบบนี้ ผู้หญิงคนนี้ได้แอบทำอาชีพคนทรงผีมานานแล้ว ตั้งแต่ชาอูลออกจับพวกฟอมดแมมด เธอก็ต้องหลบหนีและทำงานหาเงินแบบลับ ๆ เพื่อไม่ให้พวกทหารรู้ เมื่อตกลงกับลูกค้ำแปลกหน้าแล้วเธอก็จัดการเรียกวิญญาณของคนที่ชาอูลต้องการพบให้ขึ้นมา พิธีการเรียกผีของพวกหมอผีจะเป็นงานของชาตานโดยเฉพาะชาตานจะหลอกให้คนเราเชื่อว่าเป็นญาติของเขา หรือเพื่อนของเขา มาพูดจริง ๆ แต่ว่าไม่เป็นความจริงเลย ชาตานเองต่างหากที่หลอกมนุษย์เลียนเสียงของคนที่ยาไปแล้วผ่านทางพวกหมอผีที่ทำพิธี

DD4-3 ชามูเอลปรากฏตัว

แต่ว่าคราวนี้พระเจ้าทรงอนุญาตให้ชามูเอลไปหาซาอูลจริงๆ เพื่อจะบอกบางอย่างแก่ซาอูลให้ทราบ เมื่อหญิงคนทรงเห็นชามูเอลปรากฏตัวขึ้นมา นางก็ตกใจมากเพราะรู้แล้วว่าแขกแปลกหน้าที่มา นั่นคือกษัตริย์ซาอูลผู้ที่เคยจับพวกหมอผีทั้งหมดเมืองนั้นเอง! แต่ซาอูลก็สัญญาว่าจะไม่จับนาง แต่ให้นางถามชามูเอลว่า “คนฟีลิสเตียยกทัพมาสู้กับอิสราเอล ข้าควรจะทำอย่างไรดี? พระเจ้าก็ไม่ทรงตรัสอะไรกับข้าเลย ข้าก็เลยมาหาท่านหวังว่าท่านจะมีคำตอบให้แก่ข้าได้” ชามูเอลก็ตอบกลับว่า “เพราะว่าเจ้าไม่เชื่อฟังพระเจ้า พระองค์ก็เลยปล่อยให้เจ้าทำตามใจตัวเอง ไม่ทรงเกี่ยวข้องกับเจ้าอีก พระเจ้าจะยกแผ่นดินของเจ้าให้แก่คนฟีลิสเตียแน่ ๆ ทั้งตัวเจ้าและลูกชายของเจ้าจะต้องตายในวันพรุ่งนี้ที่สนามรบ”

เมื่อซาอูลได้ยินก็ถึงกับล้มลงที่พื้นดิน ซาอูลรู้สึกกลัวมาก และเขาก็เหนื่อยมากด้วย เพราะเขาไม่ได้กินอาหารหรือดื่มน้ำมาเลย ซาอูลไม่มีแรงที่จะคิดหรือทำอะไรต่อไปอีก ทั้งทหารสองคนและหญิงคนทรงก็พยายามให้ซาอูลกินอาหารบ้าง เมื่อกินแล้วก็พากันออกเดินทางกลับไปยังค่ายทหารของตนด้วยความกลัวและสับสนอย่างมาก

DD4-4 ชาอูลและโยนาธานทรงสิ้นพระชนม์

ในวันรุ่งขึ้นสนามรบก็เต็มไปด้วยเลือดและเสียงร้องของคนที่ได้รับความเจ็บปวด และเสียงโหยินดีของผู้ที่ได้รับชัยชนะ ทั้งชาอูลและลูกชายคือโยนาธานซึ่งเป็นเพื่อนรักของดาวิกก็พากันสิ้นชีวิตในสนามรบทั้งสองคน

ชาอูลร้องบอกคนให้คนที่ถืออาวุธของตนแทงเขาด้วยดาบให้ตาย แต่ว่าทหารคนนั้นสั่นกลัวมากต่อสงครามดุเดือด เขาจึงไม่กล้าจะแทงกษัตริย์ของตนเอง ชาอูลกลัวว่าตัวเองจะต้องถูกทรมานจากพวกศัตรูถ้าหากว่าเขาถูกจับได้เป็น ๆ ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจล้มลงทับบนดาบของตนเองฆ่าตัวตายทันที เมื่อคนถืออาวุธเห็นดังนั้น เขาก็ล้มทับดาบของตนตายตามชาอูลไปด้วยเช่นกัน

ในวันนั้นชาอูลและลูกชายทั้งสามคนก็ตายกันหมด เป็นเหมือนกับที่ซามูเอลบอกเอาไว้ ในสงครามนั้นคนอิสราเอลแพ้อย่างน่าสงสาร ประชาชนต่างพากันวิ่งหนีเอาชีวิตรอดจากพวกฟีลิสเตียกันทั้งเด็กและผู้ใหญ่ผู้ชายผู้หญิง ต่างชนกันวุ่นวายไปหมด

หลังสงครามเสร็จแล้ว วันนั้นทหารฟีลิสเตียก็พบศพของชาอูลและลูกชายทั้งสามของเขา ทหารก็พากันตัดหัวชาอูล ถอดอาวุธชุดเกราะออกไปเก็บเอาไว้ที่วัดของพระอัชทาโรท แล้วเอาศพของชาอูลและศพลูกชายทั้ง

สามมัดติดไว้กับกำแพงเมือง

DD4-5 ดาวิดทราบข่าวของซาอูลและโยนาธาน

ในวันที่สามหลังจากสงคราม มีชายหนุ่มชาวอามาเลชคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าขาดและมีดินเปื้อนเลอะอยู่บนศีรษะวิ่งมาหาดาวิดที่เมืองศิลาเก "เจ้ามาจากที่ไหน?" ดาวิดถาม ชายคนนั้นก็ตอบว่า "ข้าหลบหนีออกมาจากค่ายอิสราเอล!" "การรบเป็นอย่างไรบ้าง?" ดาวิดถามด้วยความเป็นห่วง "ประชาชนอิสราเอลต้องวิ่งหนีพวกฟีลิสเตียทั้งซาอูลและลูกชายทั้งสามของท่านก็ตายหมดด้วย" ดาวิดจึงถามต่อว่า "เจ้ารู้แน่ได้อย่างไรว่าพวกเขาตายกันหมด?" ชายหนุ่มอามาเลชหวังจะได้รางวัลจากดาวิด เพราะคิดว่าดาวิดเกลียดชังซาอูล "ข้าเดินทางผ่านไปที่ภูเขาสีและเห็นซาอูลขอร้องให้ข้าฆ่าซาอูลเสีย ข้าก็เข้าไปแทงเขาตายด้วยน้ำมือของข้าเอง แล้วข้าก็ถอดมงกุฎและกำไลข้อมือของซาอูลมาถวายให้แก่ท่าน" ดาวิดเห็นมงกุฎและกำไลก็จำได้ว่าเป็นของซาอูลจริง ๆ ดาวิดก็มั่นใจว่าซาอูลตายแน่แล้ว

ดาวิดก็ฉีกเสื้อผ้าของตนเพื่อแสดงความเสียใจที่สุดที่ซาอูลตาย ดาวิดและพวกของเขาร้องไห้อย่างมากมายและไม่ได้กินอาหารทั้งวันเพื่อไว้อาลัยแก่ซาอูล จนกระทั่งตกถึงเย็นวันนั้นดาวิดจึงเรียกชายหนุ่มนั้นมาหาตน "ทำไมเจ้าไม่กลัวโทษที่จะฆ่าผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกและเจิมไว้เลย" ดาวิดจึงสั่งให้คนนำเอาชายคนนั้นไปประหารชีวิตเสีย ชายคนนั้นพูดโกหกเรื่องการตายของซาอูล และเขายังได้ขโมยของๆ ซาอูลเพื่อหลอกดาวิดอีกด้วย แทนรางวัลที่เขาหวังจะได้รับ เขากลับถูกประหารชีวิตเพราะความโลภของตนเอง

DD4-6 ดาวิดคร่ำครวญถึงการตายของซาอูลและโยนาธาน

แทนที่ดาวิดจะดีใจเพราะซาอูลตายแล้ว เขากลับโศกเศร้าต่อการตายของซาอูล และของพวกแม่ทัพอิสราเอลทุกคนในสงคราม ดาวิดแต่งเพลงเพื่อสรรเสริญซาอูล เป็นเพลงไว้อาลัยแก่คนที่เขารักและเคารพ

ดาวิดคิดถึงโยนาธานเพื่อนรักของเขา ที่เคยช่วยเขาให้พ้นจากการลอบฆ่าจากชาอูล ดาวิดรู้ว่าตัวเองจะได้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไปของอิสราเอล แต่ดาวิดก็ไม่เคยที่คิดจะฆ่าชาอูลเพื่อชิงบัลังก์ ดาวิดคอยเวลาที่พระเจ้าจะจัดการเอง ดาวิดเคารพต่อการทรงนำของพระเจ้า เขาไม่คิดจะทำให้ตัวเองเป็นกษัตริย์เร็วขึ้นเลย ดาวิดมีความเชื่อและรอคอยพระเจ้าเสมอ

เมื่อเราเรียนรู้ชีวิตของดาวิด เราเห็นว่าสำคัญมากที่เราจะวางใจในพระองค์ และมอบปัญหา, มอบความกลัวต่างๆ ให้แก่พระเจ้าเพียงผู้เดียว เพราะพระองค์ทรงช่วยและแก้ไขปัญหาให้เราได้ เราไม่ควรที่จะทำอะไรเพื่อยกตัวเองขึ้นให้มีตำแหน่งสูง แต่เราต้องอดทนรอคอยพระเจ้า เวลาของพระเจ้าเหมาะสมที่สุด เราไม่ต้องเป็นห่วงว่าอนาคตจะเป็นแบบไหน ให้เราเชื่อฟังเป็นเด็กดี และรักพระเจ้าที่สุด แล้วพระองค์ก็จะทรงช่วยและนำชีวิต นำอนาคตของเราเอง

